

پہ سراج الخبار کار د پښتو شعر

Ketabton.com

ليکوال: پوهنيار محمد شاپور "احمد زي"

محمد شاپور "احمد زی" د احمد جان زوی په ۱۳۴۰ کال د لوگر ولایت د سرخ آب په کلي کې زېږېدلې. خپلې لومړنۍ زده کړې یې د سرخ آب په متوسطه او بیا د عامې ادارې له مسلکي لیسې څخه فارغ شوی دی. لیسانس او ماسټري یې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې څخه تر لاسه کړي دي. د ۱۳۶۳ کال په وروستیو کې د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د پښتو څانګې په علمي کدر کې د استاد په توګه مقرر شو.

په ۱۳۶۴ کال کې ننگرهار پوهنتون ته تبدیل او د دغه پوهنتون د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د رئیس او استاد په توګه یې دنده تر ۱۳۶۷ کال پورې ترسره کړه. په ۱۳۶۷ کال کې پاکستان ته مهاجر شو. او بیا د ۱۳۶۸ کال په اولخرو کې استرالیا ته مهاجر شو. اوس په استرالیا کې د ژباړن او ترجمان په توګه کار کوي.

او دا هم د لیکوال د غزل یوه بیلګه :

دئ فساد رشوت روان په ادارو کې
نشته رحم د کاتب رئیس په زړو کې
خداي د مکره د چارواکو سره کار بند
خلاص به نشي هم په میاشتو په کلو کې
که ترې وپوښتې دا کار مې څنګه کیږي
وایې ته پیسې ډالر لرې جیو کې
که پیسې وي خلاصوو د کار په منډه
بې پیسو د ځنډوو ډېر په وعدو کې
هم دې لېرو له یوه دفتره بل ته
تر څو سترې شې په تلو او په راتلو کې
یا خو دا چې به له چانه پیسې پور کړي
یا خو نه خلاصیږي کار نژدې وختو کې
دلته حق دئ خوړل کیږي د بي وزلو
نا حق حق دئ احمد زیه په پیسو کې

	سرلښكونه
۱-۷	۱ - سرليزه
۷۴ - ۸	۲ - دشعرونو مجموعه
۷۷ - ۷۵	۳- داوسنی اوسراج الاخبار رسم الخط پرتله
۷۸	۴- نتیجه
۷۹	۵-

سريزه

له ۱۹۱۱ تر ۱۹۱۹ کال پورې سراج الاخبار دافغانستان په مطبوعاتو کې ستر رول لوبولی دی. او دېرشاعران اولیکوالان یې دې ته هڅولي، چې قلم راواخلي او د پښتو ژبې او ادبیاتو له پاره خدمت وکړي. سراج الاخبار دافغانستان په ادبیاتو کې یونوی تحول رامنځ ته کړ، او هغه داچې سراج الاخبار په ادبیاتو کې دنوي دیموکراسۍ لارښوونه کړې ده، په ټولنیز بدلون کې یې خپل رول لوبولی دی. چې په دې برخه کې دهیواد دخلکو راویښول داقتصادي او کلتوري مسایلو له پاره په کلکه مبارزه، او دخلکو شعور ته وده ورکول رابرسیره شوي وو. په دې ډول دسراج الاخبار جریدې دافغانستان خلکو ته دپرزیاات عرفاني خدمت کړی دی. په همدغه وخت کې پښتو ژبې په چټکتیا سره گامونه پورته کړه. دسراج الاخبار په پانوکې دپښتو شعرونه، متلونه او دنثر ټوټې چاپ شوي دي. هغه شاعران اولیکوالان چې د(خوانانو افغانانو) یاد محمود طرزي په قول داخوان افغان په سیاسي نهضت کې شامل وو. دوی دخپل وخت داسې خلک وو چې ځانونه یې په عصري علومو سمبال کړي وو، چې ددې دورې یو مشهور روشن فکره شاعر غلام محی الدین افغان دی. غلام محی الدین افغان دسراج الافغانیه ورځپاڼې، چې په حقیقت کې دخپل وخت دمترقي او ازادې غوښتونکو افکار و یوه خپرونه وه، یولیکوال او شاعروو، داسې لیکوال او شاعروو چې لیکني او شعرونه یې دمترقي نهضت په پیاوړتیا کې ستر رول ولوباوه. دپښتو ژبې او ادبیاتو په پراختیا کې یې اوچت گامونه پورته کړي دي. غلام محی الدین افغان د لومړي او دوهم مشروطیت فعال غړی او دهغه کلپ له مؤسسونو څخه شمیرل کیږي، چې ظاهراً یې ذوقی او تفریحی بڼه لرله ولی په حقیقت کې په هغه کې سیاسي فعالیتونه پرمخ بیول کیدل.

غلام محی الدین افغان په اتو ژبو باندي ښه پوهیده او دپښتو او فارسي په ادب کې ددیني مطالعي څښتن وو.

افغان او دهغه وخت ټولو شاعرانو اولیکوالانو لکه عبدالهادي داوي، مولوي صالح محمد، عبدالسلام انور او وچت گامونه دعلم او پوهې درواچولو په برخه کې اخیستي دي. دوی دعلم خوا نیولي وه علم او پوهه یې ستایله، خلک یې دعلم سره آشنا کول، خلکو ته یې دعلم او پوهې ارزښت څرگند او، او بالاخره خلک یې دې ته رابلل چې په علم او پوهې ځانونه سمبال کړي، او ځانونه دجهل اوسکون څخه را وباسي، دجهل اوسکون غندنه یې کوله، خلک یې دې ته هڅول چې دنوي عصر له نویو پدیدو سره آشنا شي دنوي عصر ستایونکي وو. دوی ټولو ټولنیزه وده او تکامل غوښته، دغو ټول ټولنیزې ودې او تکامل په

غوبنستلوکي سره متحد وو. اوتولو لیکوالانو اوشاعرانو خپلي ژبي شعر او ادب ته خدمت کړی دی.

غلام محی الدین افغان کومی لیکنی چې کړي، اویایي چې کوم شعرونه ویلي دي، هغه په خپلو اثارو کې ژوند داسې ترسیم کړی، چې یوه واقعي بڼه یې لرله یعنی ژوند یې په حقیقی توګه په خپلو اثارو کې ترسیم کړی دی، چې دا خبره مور دده په ځینو شعرونو کې وینو.

غلام محی الدین افغان کوم شعر چې د ۱۹۱۴ کال د اکتوبر په څلورم تاریخ په سراج الاخبار کې نشر شوی دی. په دې شعر کې ده داپه ډاګه څرګنده کړې ده، چې په ټولنه کې ټولنیز اختلافونه شته، چې یوه طبقه یې د بلې طبقې پر ضد دریري، او په ټولو مسایلو کې اتحاد اویووالی نشي کولای، یعنی یوه طبقه یوڅه غواړي اوبله طبقه بل څه، چې ده دخپل وخت ټولنیز اختلافونو درک کړي اودایي څرګنده کړې ده چې دازادۍ اواستقلال دګټې له پاره هم ټول افغانان په یوه سنګر کې درېدلای نشي نو ځکه یې پورتنی مفکوره په لاندې شعر کې په ډول بیان کړې ده.

ځمکه خپله رود موخپل دهقان موخپل دی
شامو خپل ګدا مو خپل قاضي موخپل دی
سپاه خپل رعیت موخپل دیوان موخپل دی
غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی
حبس خپل مفتی خپل زندان موخپل دی
پردی نشته ګرده خپل یو شکر وکی...

د ۱۹۷۱ کال د جنوري په ۱۷ تاریخ په سراج الاخبار کې دده یو شعر دترجیح بند ذوالقافیتین تر عنوان لاندې نشر شوی دی، چې دخپلو خلکو دژواندانه واقعیتونه یې په کې ترسیم کړي دي دخلکو ژوند یې په رښتیني ډول ترسیم کړی چې داشعري په ډول پیل کيږي:

مور بڼه تعلیم یافته وای داثار
هم کامل وای په صنعت دکار زار
اوس زموږ به وای په دنیا کې اقتدار
هم به زموږ وای ډېر همت په ټول کفار
کل جهان دی رسیدلی ومقصد ته په مدار

په ۱۹۱۱ کال دجنوري په ۱۱ نيټه دمحمود طرزي په مديريت دسراج الاخبار مشهوره جريده نشر شوه. عبدالهادي داوي چې په هغه وخت کې دحبيبي دمکتب شاگرد وو، دغې جريدې ته دطرزي په غوښتنه انتخاب شو او دده سره درې تنه نور دواطلب شاگردان عبدالرحمن لودين، فيض محمد ذکريا، او محمد بشير هم سراج الاخبار ته وليدل شول. داوي دجريدې دمحرروظيفه اجراکوله، او هم يې داردوژبې نه سراج الاخبار ته مضمونونه او مقالې ترجمه کولې، په سراج الاخبار کې دداوي فعاليت ادامه درلوده ترڅو چې په ۱۹۱۸ کال کې داميرپه امر بندې شو. داوي دمحمود طرزي تکره شاگرد اوفکري ملگری وو. چې دهيواد دترقي له پاره يې دهغه وخت په سياسي اوادبي مبارزه کې مهم رول په غاړه درلود. دی دخپلې ورځپاڼې په ټولنيز ارزښت ډېر ښه پوهيده نوځکه دهغه ستاينه يې په يوه مثنوي کې بيان کړې ده چې د ۱۹۱۴ م کال دجنوري په ۱۵ تاريخ خپور شو چې مطلع يې داسې ده:

اخبار هر ملت ته جانه
ضروري ده وا وره مانه
دملت منافع غواړي
پر غم ودملت ژاري

همدا ډول په همدې گڼه کې داوي دخپلې مورنۍ ژبې په خوړوالي، رواني اوفصاحت، متانت او پراخوالي باندې يوبل مثنوي شعر لري چې دالاندې څو بيتونه يې د نمونې په توگه را اخلم:

پښتو ژبه شرينه
هم فصیحه هم متينه
قواعد يې خوارښه دي
قواعد يې هم لږنه دي

داوي که په دې شعر کې له يوې خوا دخپل ولس د ملي ترقي له پاره دمورنۍ ژبې موثريت او اغيزه په گوته کوي، نودبلې خواځه داشعر دهغه چا ځواب هم وو، کومو چې پښتو ژبه دافغان ولس دکلتور د لوړتيا اوترقي له پاره اساسا مساعده نه گڼله، په هغه زمانه کې يولړ داسې کسانو فکر کاوه چې دغه ژبه د وولسونوترمنځ دښه افهام اوتفهم وسيله نشي کيدای، ځکه چې قواعد يې تر ژبني قانون لاندې نه راځي. دغې مهمې کلتوري مسئلې

ته داستقلال دگټلو نه پخوا ډېرو مترقي شاعرانو اوليكولانو جدي توجه راوگرخوله. كه مولوي صالح محمد په خپل پښتو مکتوب كې دپښتو ژبې په تاريخي بدبختۍ وژړل ، نو عبدالهادي داوي په خپل مثنوي شعركې دخپلې مورنۍ ژبې ستاينه وكړه، او همدا وايي چې فارسي شعر هم لري، ولي هغه دپښتو هم پاڼه نه دی ځكه چې په مورنۍ ژبه كې هنرمند باطني احساسات بڼه څرگندولای شي اوداسانه لاره نه ده .

د شلمې پيړۍ په پيل كې دافغانستان دفكري تجددعلمبردار محمود طرزي، دخپلې جريدې دوهم كال ددلوې په نهمه گڼه كې دپښتو ژبې مسئله (زبان افغاني زبان اجداد زبانهاست) تر عنوان لاندې مطرح كړه دهغه په اريايي توب يې مطالعات پيل كړل. ددې ليكنې نه وروسته پښتو څيړني له يوه كال څنډ سره مخامخ شوې، ولي په ۱۲۹۳ كال كې بياله سره پيل شوې. دهمدې كال دسرطان په څلورمه دسراج الاخبارپه شلمه گڼه كې عبدالرحمن لودين داسې وليكل : ،، سراج الاخبار به زبان فارسي طبع ونشرميشود چون همواره مساعی درنشر و اشاعات علوم و معارف است به السنه مروجه افغانستان لهذا سراج الاخبار افغانيه اين شماره و شماره های بعد خود را بزبان ملي خودنيز تزئين ميدهد،،

دسراج الاخباردمطالعي نه معلوميري چې په هغه جريده كې دپښتو شپږكلنه ونډه، اگر چې دومره زياته نه وه، ولي ترټولو مهمه داوه چې دپښتونشراتوله پاره دپښتو ژبې په تاريخ كې، ديوه نوي فصل په حيث لار خلاصه شوه، هغه داچې خلك دخپلې ژبې او ژبه دخپلوخلكو سره وتړل شوه . محمود طرزي همدغه موضوع ته دسراج الاخبارپه ۱۳۹۶ كال دجوزا په دوهمه گڼه كې داسې گوته نيسي :

،،ادبيات ملي، فارسي، افغاني هر قوم بزبان خود وهرزبان به ادبيات خود زنده است.،،

ددې دورې بل مشهورشاعرمولوي صالح محمد دمحكوم افغان حالت ، په قفس كې د بندي بلبل سره مقابسه كوي، ددې اثرقهرمان دازادۍ څخه لاس نه اخلي، ولوكه په زندان كې هم دې ازادۍ دورخوخيالونه هيڅكله نشي هيرولای، اوكه په ژوندكې خوشبخته وو نو هغه وخت وو چې ازاد وو، دسيالانو سره سيال وو، په دې شعركې دانگريز داستعمار پرضد بي حده كركه اونفرت شته.

لومړۍ جهاني جنگ چې ټول بشريت يې تهديدواوه، دی په خپل مثنوي شعركې ترسيموي اودهغه دوام غواړي. ځكه چې اروپايي جگړه مار اواستعماري قوتونه په كې راگيردي، ، د د ه په نظرگوندي وي چې دغه استعماري قوتونه دگور دچنچوپه شان په خپل منځ كې يوبل سره وخوري.

بله ډېره مهمه موضوع د وطن دستاينې موضوع ده، چې دغه موضوع دهغه وخت د ټولو شاعرانو او هنرمندانو په اثارو کې په ډېرو قوت سره ليدل کيږي.

بله موضوع داخبار موضوع وه، عبدالهادي داوي اخبار ته د علومو د اديب لقب ورکړ، او هغه يې د يوه ملت له پاره دومره ضروري وباله لکه د وجود له پاره وينه. عبدالعلي مستغني ۱۲۹۳ کال د عقرب ۲۸ گڼه کې د سراج الاخبار په ستاينه کې داسې وليکل:

دا اخبار رنگين گلزار دی اخبار نه

دی

چې هزار يې زه يم ولي گلزار نه

دی

په سراج الاخبار کې بله ډېره مهمه موضوع چې د شلمې پيړۍ په پيل کې مطرح وه هغه د ملي ادبياتو موضوع وه، په هغه وخت کې لکه څنگه چې محمود طرزي په يوه نقل قول کې وليدل شوه، د ملي ادبياتو نه مقصد فارسي او افغاني يعنې پښتو ادبيات دي. په هغه وخت کې د فارسي ژبې له پاره کوم تشوېش موجود نه وو، ځکه چې ډېرې پيړۍ دري رسمي او اداري ژبه وه، او هلته ددې ژبې له پاره کار کيده. ولي د افغاني ژبې د ادبياتو موضوع د لومړي ځل له پاره، په ډېرو قوت سره د استقلال نه دمخه کلونو کې په افغانستان کې مطرح شوه. په همدې کلونو کې داوي دخپلې ژبې ستاينه وکړه ورپسې مولوي صالح محمد د پښتو ژبې په توصيف کې يو مکتوب وليکه چې څو جملې يې دادي:

«... هغه تاثيرات چې په خپله مورنۍ ژبې کې وي په بله ژبه کې کله وي ... هر قوم او هر ملت چې ترقي کړي ده، لوی سبب يې دادی چې ټول علوم يې په خپله ژبه ترجمه کړي، ځکه چې تحصيل پرې اسان شوی دی...»

غلام محی الدين افغان د سراج الاخبار په ۲۳ گڼه کې يو پښتو اعلان په لاندي ډول خپور کړی دی:

يو اعلان په پښتو کې:

«، اول مقصد مو دا اعلان دادی چې زموږ مبارکه ژبه رواج پيدا کړي، او هر څوک دې په دې باب کې د ترقي د پښتو بڼه بڼه مضامين په افغاني کې وليکي، او په واسطه د دې اعلان ټولو پښتنو ته خبر ورکوم که څوک زما يا د بل چا په پښتو مضامينو ايراد لري، هغه دې خپله مدعا په پښتو کې وليکي او د سراج الاخبار مدير صاحب ته دې راوليږي، که بنده

دهغه له ځوابه عاجزشه هغه ته به پنځوس روپۍ په طور دانعام ورکړم او وده هم شپږمياشتي ده ،،

ددي اعلان څخه دغلام محي الدين هدف داوه ، چي له يوي خوا دپښتو ژبي او ادبياتو ته پراختيا ورکړي او خپله ژبه مروجه کړي اوله بله پلوه داخبار پرمخ دبحث نقد موضوع رامنځ ته کړي ، چي پنځوس روپۍ په هغه وخت کي دپږزياتي پيسۍ وي . چي څه موده موروسته عبدالسلام ددي اعلان په ځواب کي يوشعر راوليږه ، اوپه هغه کي يي دپښتو ژبي توصيف کړي چي موربيي دشعر دنموني څخه دلته تيريز او يوازي همدومره وایم چي عبدالسلام دهغه وخت دپښتو ژبي يو تکړه شاعروو .

داوو څوټکي چي دسرزي په برخه کي تاسوته بيان شو اوکه چيري له ماڅخه په کوم ځای کي سهوه او اشتباه شوي وي هيله ده چي محترم لوستونکي ما خپلي سهوي او اشتباه ته ځير کړي . ما په دغه کتاب کي هڅه وکړه چي د سراج الاخبار له ټولوگنوڅخه د پښتو شعرونه راټول او د يوي ټولگي په توگه يي گرانو لوستونکوته وړاندي کړم .

اوس راځم ددي کتاب دوهمي برخي ته او هغه دسراج الاخبار په جريده کي دپښتو شعرونه دي چي په نوموړي جريده کي په بيلابيلو وختونو کي نشر شوي دي . که څه هم مادپرکوشش کړي چي ټول هغه شعرونه چي دسراج الاخبار په پاڼو کي نشر شوي راټول کړم ولي بياهم که چيري له کومي گڼي څخه سهوا کوم شعر پاتي شوي وي ياکومه شماره سراج الاخبار ما لاس ته نه وي راغلي اوپه هغه کي کومه ټوټه شعر پاته شوي وي زه خپل معذرت تاسوته وړاندي کوم ، بله کوم ټکي چي د يادوني وړده هغه داچي شعرونه په کوم رسم الخط ليکل شوي ، ماپه هماغه بڼه دي کتاب کي راوړي ، اوبيايي ځيني لوستونکي دلوستلوسره مشکل ولري . بياهم که په کتاب کي کومه تاپيي اشباه شوي وي . هيله ده چي محترم لوستونکي اوډپر محترم استادان ماوبيني .

په درناوی

پوهنيار محمدشاپور احمدزی

دوهمه برخه

دسراج الاخبارڅخه راټول شوي شعرونه

درېم کال شلمه شماره ۱۲۹۳ هـ ش کال شعبان المعظم ۱۳۳۲ صفحه ۶-۷

دا څه عجب دوران دی چې راغلی پرافغان دی
رنگا رنگه ترقي ده څه عجب محبوب عنوان دی
وقت دعلم او هنر دی بي قيمت رایگان دی
قسما قسم معارف دی نوردعلم درخشان دی
دهر علم مدارس دی هم تحصیل په پېراسان دی
داله کومه سويه مورکي چې ظاهر اونمایان دی
پخوانه وو اوس پیداشو مگر فضل دسبحان دی
داخو عصر دسراج دی چې افغان ټول په روشن دی
عجب عصر دی جانانه چې ځوان زور اوزور په ځوان دی
هرسری اخته په علم که دهقان اوکه چوپان دی
صنایع اوبدایع دي وقت دعلم اودعرفان دی
پښتانه کیردی نشین وو مردهغه چې نوم يي خان دی
اوس همه سوباخبره چه د عمر قيمت گران دی
له عالمه باخبر شوه چه خورا لوی داجهان دی

نورعالم هم خورا ډېر دی نه تنها عالم افغان دی
ته سراج اخبارته گوره چې دملک په تن کې جان دی
څونه نفعي دي ظاهري چې بي ژبي دي گويان دی
بی خبريې باخبر کړه له عالمه چې څه ان دی
هرسری عبرت په اخلي چې زه څوک يم څه می شان دی
دين دنيا دواړه په کې دي گهرباره درافشان دی
په ایشيا کې مثال نشته رشک اوردانگلستان دی
تی مدیرصاحب ته گوره محمد بيگ طرزي افغان دی
شه مدير باتدبیردی دهرعلم گویا کسان دی
څه حاجت دی وبيان ته چې اخباربه نمایان دی
دالومری اخباردی وروره چې افغان ټول په روشن دی
ټولی رانیسی په خپله چې قیمت يې ډېرارزان دی
په تش دیدي قانع نشي ځان په پوه کې خوراگران دی
بيحاصل يې گمان مکری قدرمند پرقدرد ان دی
اوس بیا نورعلی نورشو په پښتو چې دي گويان دی
جانه څه عجب دوران دی چې راغلی پرافغان دی
خپله ژبه موچاپيري عنایت دپاک سبحان دی
شه شیرينه پښتو واوره چه مضمون په ډېراسان دی

قلم خپل ژبه مي خپله شعرگران اوکه اسان دی
زه شاعر نه يم دلبره خاص مطلب زمابيان دی
زه عاشق دخپل وطن يم بلي حب ددي ايمان دی
په خپل ملک خورانانزيرم ناري کرم څومي توان دی
زه صالح غلام دشه يم پرما بپرده احسان دی
تربيت می ټول له ده دی څه چي زما نوشت وخوان دی
زی نصرت غواړم له خدایه څوطاقت اوڅومي توان دی
بېراميد لرم ودي ته څه مو زور اوکه موخوان دی
شه په صدق دوعا وکئ وپادشه ته څو په توان دی
بنه پادشاه دی خدای دی بنه کړي پرمور ټولو مهربان دی
علم دوست هنرپروردی بی له شکه قدردان دی
مراتب دي خدای کي لوري ترابده څواسمان دی
پردنمن دی غلبه وی څوزمین واوزمان دی
مولوي صالح محمد

شماره ۲۲ اسد ۱۲۹۳ رمضان المبارک ۱۳۳۲ ۲۵ جولای
اخبار هرملت ته جانہ ضروري ده واوره مانہ
دملت منافع غواري پرغمو دملت ژاري
احتياج دخپل ملت رفعه وي په لږ لگ مدت
معارف کي صنايع کي په ثروت کي بدايع کي
په ادب کي سياست کي فلاحت کي تجارت کي
دپر معقول بحثونه کاندي دملت دمخ دوراندي
ورکوي دوی ته ترغيب دعالمو دا اديب
دا اغيار روخيانت دی بشکاره کي پرملت
فريبونه يي بشکاره کي عالم کي ننداره کي
په مقصد يي ملت پوه شي داتمام امورپه پوه شي
په تعليم اوتجارت کي زراعت وفلاحت کي
په ادب اواقصاډ کي اخبارات يي بڼه ازاد دي
کوته داچي داخبار منافع دي بي شمار
درشي اخبار اخلاق اتحاد اواتفاق
ای زما پښتنه وروره ای دمادسترگو توره
هغه علم چي خرخيږي هرسړی ورته رسيږي
هغه دی دغه اخبار رانوکي کره تلوار

اوس دنيا کي شاوخوا هر ملت گوره جدا
په زوري اخبارات دی په لکوي مطبوعات دي
زموږ په ملکي يواځباردی درافشان او گهرباردي
په صورت کي هم يکتادی معناء هم دی په همتادی
خدایه دي لري ژوندی چې ملت سي په ژوندی

عبدالهادي داوي

شپږمه شماره څلورم كال محرم ۱۳۳۳ هـ ق ۲۸ عقرب ۱۲۹۳

۲. نوامبر

رنگا رنگ انقلابات دي قسما قسم اختلافات دي
هرملت وهردولت اخلي نفع دفرصت
چه فرصت پيداكي ياره انتقام اخلي بي واره
تيردروكالوته نظرکه په احوال يي خان خبرکه
چي فرصت مندوکفارو ځي ونکروپه مورخوارو
بياپه مورمسلمانانو څه ونکروکافرانو
زړه موخوږ په مراکووو چي وروم ته بڼه بازووو
پرمصريانو موژر له دزړه وينه موخوږله
چي ناله ايطالويانو يورش يوورپرتربايسيانو
زړه توکرتوکړپه دی وو رشکي رشکي سري پري وو
چه داڅه وشو ناگه فضل ته وکي الله
يوواررغ شو چي روسيانو چپاويوور پرايرانيانو
په زروعالم يي مرکي په ظلمت يي ملک ککړکي
په سوو سري يي مري کړي مخ په تورپزي يي پري کړي
پرزخمی زرومالگي پاش شوي پري موغوشي لکه اش شوي
په گرداب کي دحيرت ټوله ډوب سوپه حسرت

چي ياربه څه احوال شو چه علاج يي ډېر محال شو
مور په دې ناورين اخته وو فکرن جگرسوخته وو
چي داڅه وسورحمانه ته قادريي اي سبحانه
طراباس موبالکل هير سو چه داخرس روسی راتيرسو
مراکو اومصر دواړه غم يي مه خوره داوژاره
چه ومور ته رانږدي شو دحيا طناب يي پري شو
مورپه دې غمواخته وو فکر زن اوډل سوخته وو
چه داڅه بلا شوه پيښه الامان ددي له نيشه
بيا ناری سوی چه بلغار سوه راپورته دبل غار
پرتوکانو يي حمله کړه شي په خپل خانو اخته کړه
صربيانو يونانيانو همه يورش يوور پوترکانو
څودولته سره يوشو ډېرترکان په ميان کي لوشو
الحاصل چي په اضرار رسولي بيشمار
لاهنوز متوجه دی په مطلب متنبيه دی
خپل ته دای محکموينه چي اسلام ونروينه
وتخريب ته داسلام توجه لري مدام
خپله لوگوله يي بولی يوله بله سره بولی
اي افغان دواړه لاس پورته که شه په اخلاص
وخپل رب ته دي زاری که بيا زاری په عاجزی که

چه ای خدایه ته قهاریه که رحمان یی بیا جباریه
کفاردیقرترحدہ تیرکہ شپہ و ورخ یی مور بری کہ
تی په خپل میان کی اخته کی عداوت په شه پخته کی
چه یی مورشو بالکل هیر په خپل خان اخته وی ډپر
مورددی گوروسی لونه دوی همیش کوی جنگونه
او ومورته توفیق راکي شه اخلاق ته را اعطا کی
چه طاعت دی په رښتیا کرو عبادت دی بی ریا کرو
په خپل میان کی متفق شو یو پر بل سره مشفق شو
ته همت وغیرت راکي ته قوت ونصرت راکي
ته موشه کی که معیوب یو بری راکي که مغلوب شو

مولوي صالح محمد

Pukhto.Net
پښتو

شپږمه شماره څلورم کال محرم ۱۳۳۳ ۲۸ عقرب ۱۲۹۳ صفحه

۷

۲. نوامبر

تقریظ

داخبار رنگین گلزاردی اخبارنه دی چې هزاریی زه یم ولی گلزارنه دی

علم زده کړه گوره جهل په کارنه دی که دپلاردی چې جاهل دی په لارنه دی

که بی علمه خبرداردی بی خبردی که هوبنیار دزمانی دی هوبنیارنه دی

که څوک سود غواری دعلم سوداښه په گرمی ده دی بازاربل بازارنه دی
ده

که سوداگری دوکاندارده علم گوره بانصافه ترده بل دوکاندارنه دی

خوار هغه شي چه دعلم نه غافل شي چه دعلم دولت مومی بیا خوارنه دی

کافران گوره په علم جهانگیرشول ماوتالره داننگ وداعارنه دی

مړه ویده دواړه یو رنگ وی په غفلت مړیه بوله هر سړی چې بیدارنه دی
ک

له غفلت پورته خونخواره بلانشته که زمري څوک خونخواربولی
خونخوارنه دی

موافق دزمانی سره رفتار کړه مخالف دزمانی شه رفتارنه دی

زمانه وی کله گرمه کله سرده تل ترتله په چمن کي بهارنه دی

که فلک دغیرپه کام شه غمگین مشه په دی ژرنده همیشه دچاوارنه دی

زړه می نه اوری دترکوله وصاله څو چیچلی یی دزلفو په مارنه دی
مستغني زه دمین په خپل گفتار کرم ستاپه شان گفتاردهیخ چاگفتارنه دی
مستغني یم زما نوم عبدالعلي دی زه پښتون یم په بل قوم می څه کارنه دی
فارسي شعر می مشهوردی په جهان په پښتو ژبه می شعرشعارنه دی

دعبدالعلي مستغني په ژبه

دغلام حیدرتقریظ

څلورم کال اتمه شماره ۴ مخ صفر ۱۳۳۳ قوس ۲۷ ۱۲۹۳ دسمبر ۱۹

په کابل کې چې اسټیژي بار به وړی دصندلی که له لوژي کيژي غم به خوري دصندلی

که دی څه هم دستارنه وی اوپه پښودې پيزارنه وی خورا شه اولوی تلټک به رغوی
دصندلی

که دڅه خونه کوچنی وی لويشت په لويشت داکمکی لس په لس کې لويغزی په جوړوی
دصندلی

له اوله به دقوس تراخړه دحمل پنځه میاشتی په کامل تعظیم کوی
دصندلی

شکوه مکوه افغان صندلی عظیم نعمت دی څه شه خوند که تودی شپي اومرکې
دصندلی

دمولوي صالح محمدشعر

څلورم كال جمادى الثاني ۱۳۳۳ هـ ق ۲۶ حمل ۱۲۹۳ هـ ش ۱۶ اپرېل
شماره ۱۶

صفحه ۷

ته کره دځمکي گوره نظر وکه زما وروره
څه عجیبي اوازی دی رنگا رنگ ننداری دی
عالم ټوله دی په شورکي مرد وزن په شورما شورکي
دبعضومخ ترقی ته دبعضو داوپیستی ته
ځینی نورملکونه نیسی ځینی خپل ساتلای نشي
بعضو نوی تهدای کشیشو بعضو خپل رهنمای پریښو
ځینی والوته هواته ځینی شوه پرځمکه پاته
یوعجب رنگه احوال دی شورماشوراوقال مقال دی
دنیاده پرشور راغلی توریډلی قهریډلی
لوی ډول چي پردنیا دی په یورپ که په ایشیادی
ټول په جنگ سره اخته دی په سرووینواغشته دي
بردنیا ترخپل سرتیردي خان ومان یي بالکل هیږدی
په یورپ کی زلزله ده سپینه ورځ په توره شپه ده
دجرمن پرغلبه ده زمکه سره ددوی پرشپه ده
بل دی هرچیری اورونه دتوپوکیری وارونه

په هوادی جهازونه په اوبوکي ابگوتونه
هم په ځمکه دی ریلونه په دشتوکي موټرونه
دتوپوټو دردربهاردی دسروکریچوشرپهاردی
دتوپکوټکه هاردی دمردکو شرکه هاردی
هم دپاسه بمان اوری هم کشتی بلا دی نوری
لوی عظیم مهلک توپونه دپرمدهشه اوازونه
پردشمن کوی وارونه وړانوی هرپورشهرونه
په لکو عالم قتلیری په لکوهم اسیریری
دقرنولوی دولتونه دمروسولطنتونه
په یوه ان کي شي برباد ددشمن په زړه سی بناد
شه برباد قوم په خراب شي پوش عظیم لوی اضطراب شي
یوسه بل راشه سی خپورپل ایستاده
دبلجیم و حال ته گوره له دی حال دی خدای ژغوره
په یوه ان سو برباد دجرمن زړه سوپه شاد
یوعجیب رنگه احوال دی یوغریب منقلب حال دی
جرمن دی خدای گمارلی روس انگریز ته یی شکاری
روسیان ژاری زار زاری کي جرمن خاندی خوشحالی کي
انگریزان په ویراخته دی دیرمغموم خوراخپه دی

په فرانس کې ولوله ده دجرمن پرغلبه ده
الواصل چې يواحوال دی چې تعبيريې ډېرمحال دی
خوشحال دی مسلمانان خصوصاً بيا افغانان
څه عجيب يوشه فرصت دی خدای راکړی غنمیت دی
همت گوره دترکانو دروميانو عثمانيانو
بیدارمغزکاملان دی باغیرت عاقلان دی
دسلطان همت ته گوره مردانه غیرت په کوره
دهمت توره يې کښکلی دغیرت په لاس نیولی
افرین دی پرهمت وی صدتحسین دی یوغیرت وی
چه فرصت په پیدا و روان شوپه رښتیا
غرمی وکه وررهی سو مقابل هم درروسی شو
ځینې ونیوی قفقاز په مطلب سوسررفراز
هم پرمصری حمله وکړه هم په سیوپزیی چپه وړی
بلی بلی شه فرصت دی خدای راکړی غنمیت دی
عطا شوی دی له پاسه مفت يې مه باسی له لاسه
ای زما برادرانو! ای جمله مسلمانانو!
شه فرصت دی خدای راکړی شه نعمت په عطا کړی
چه کفارسره اخته دی په سرووینو اغشته دی

شکری وکي چي سی زیاد کافران سی ٿول برباد
همیشه بنه فرصت نه وی تل بری پرغلیم نه وی
گاهی گاهی سی پیدا مدام نه وی پردینا
تیرکلونه که منظر په احوال که خان خبر
چه پرمور باندي څه حال وو پرپشان زمور احوال وو
دکفاروغرغری وی شپه و ورځ په مور نغری وی
ترخوله تیری بی کولی لافی شافی بی وهلی
وحرم ته یی نسبت دوی کاووپه جمعیت
خدای اخته کړه اوس په خپله سره وژنی یوله بله
دادخدای مهربانی ده دخالق نگهبانی ده
چه یی مور کړو ځینی خلاص شکری وکي په اخلاص
بلی بلی مهربان دی دمظلومونگهبان دی
له ظالم انتقام اخلی دی همیشه مدام
ای باری پروردگاره ای قادره ای غفاره
خوار افغان تاته زاری که بیا زاری په عاجزی که
مورنگاه کي له افاتو له جملوانقلاباتو
په سایه کي مودده شا زمور امیرحبيب الله
اسوده لری ای خدایه ای هادی اورهنمایه

مولوي صالح محمد

زړه ځمادک له مینې دوطن خپل وطن ماته غزیزدی ترخپل تن
هریوگل می دوطن په ماډپرگران دی ترکشمیره ترپاریسه ترلندن
شیرین ځان می په شیرین وطن فدادی زه خودارنگه فرهادیمه کوهکن
گلستان می دوطن لادرکناروی خارستان دی دوطن راته گلشن
دوطن په حمایت کی ځان مباح دی په دامینې کی لازم دی سرباختن
دچاپه سرکی چه سودا دوطن نه وی سررده دی مستحق دی بریدن
چاپه زړه کی چه جنون دوطن نه وی دهغه زړه ه دی خدای همیش لری
غـــــــــــــــــــــــــمـــــــــــــــــــــــــن
ساکنان دخپل وطن چی څوک غیربولی هغه غدارذمانی دی هم دشمن
که ډپردی په جهان کی عزتونه ډیرعزت دی په خدمت کی دوطن
دملت ودین سراج اعلیحضرت دی په جهان کی لکه نمردی دی روشن
هسی شان ترقی شوی دده په عهدکی چی په کاروی دوی دپاره څوزامن
مدرسی اومکتبونه اوس جاری دی دهرعلم دهرکسب دهرفن
شه توپونه اوس جوړیری په کابل کی استغناموشوه له گروپ دجرمن
هم اخبارموشایع کیړی په وطن کی ډپرمرغوب لکه محبوب شه مزین
یومدیری چی جامع دکمالات دی خدای دی دی سالم ساتی له هرحزن
واقعات موجشم دید شوه دهرشهر که پیکن دی که لندن دی که برلین

اخر دعا دافغان داده ای صاحبه چه اسلام صاحب دجاه کری نولمنین

غلام محی الدین افغان

۲۳ شماره تاریخ ۱۵ رمضان ۱۳۳۳ هـ ش ۵ اسد ۱۲۹۳ ۲۸ جولای
څلورم کال ۲۳ شماره

روژه

روژه میاده بختوره خان خبرکه سنوره
دروژی فضایل دپردی له حساب ترحدتیردی
خورادپرپه ثوابونه دی په ډک ټول کتابونه
روژه خدای ده خاص کری وخیل خان ته منسوب کری
داحدیث شریف قدسی دی پداشان, الصوم لی, دی
دانا اجزی, به گوره دی ددی په شان کی وروره
خدای ویلی په قران په شه طور او په شه شان
چه شهر رمضان, انزل فیه القرآن,
خورانیکه میاشته ده جانه خان پرپوه که پرما گرانه
رحمانی انوار له پاس رالیژی سم له لاس
هم دهرچارزق دپریبری نعمتونه پریوانیبری
روژه دری قسمه ده جانه خان که پوه واوره له مانه
درجه چه په ادناده خان خبر که هغه داده

نه خوړل اونه چپنل دی اودبطن وفرج ساتل دی
داروژه ده دعوامو مطلق مسلمانانو
دنيکانو روژه داده چه مقبوله د مولاده
بايد ټول اعضا نگاه کړی له گناهه يي پناه کړی
ته په پشونه په لاسو نه په نو رواندامو
پرگته وکي اقدام خپل خان وساتي مدام
اواعلی درجه داده چه ترټولوشه اعلی ده
چي زړه پاک له ماسواکړی وابسته يي په مولا کړی
دا روژه ده دخاصانو دباری د مقبولانو
چه روژه يي وی گناه کی فايده نه کی خان تباه کی
روژه تی چه گنه کاروی په مثال ددی بيماروی
چه پرهيز کي میوه خوری اوپه لوی لاس زهروخوری

صالح محمد

پنجم کال دوهمه شمار ه ۷ - ۸ مخ ذيقعد ه ۱۳۳۳ هـ ق. ۲ سنبله ۱۲۹۴ هـ
ش ۱۲ سپتمبر

پښتو ژبه ده شرينه هم فصيحہ هم متينه
قواعد يي خورابښه دي فواید يي هم لږ نه دي
داوسيعه ده خورا ترټولو ژبو دننيا
که تاريخ ته نظروکي پراڅاري يي گڼووکي
دابه شي درته گويان چه ای لاله ای حُما جان
زه خوراقديمه يمه په کوبښښ به سمه شمه
شعراراپکشي ډېردي تر حساب وترشما رتيردي
اثرونه دي جوړ شوي ادبياتو دي ليکلي
که بيان کمه نومونه په کارکيري دفتره
تنها يوخوشحال خان گوره تي ديوان چنور که ای وروره
څه الفاظي مستعمل کړه مشکلات يي تمام حل کړه
طبيعت يي لور روان دي چه بيدل دي دافغان دي
نزاکت کش څه بيان دي چه شوکت ده ته پيشاندي
چه بيان دخط وخال کي صايب پاته حکيم لال دي
صنایعوکي سلمان دي بدایعو کي طوفان دي
که دهجری پرلارسپورشي قانني به ورته چنورشي

تنهانه قديم خيال دى چه دى يغرق په خطوخال دى
جداطرزلوى جديد هم اعلى دى هم مفيد
تعليمونه دركوى دى له هرشي دى خبروى دى
صحت دحفظ دپاره قواعد كى درشكاره
داولاد په تربيت كى خوراډرتاكيد شدت كى
هم په شكاردي پوهوى دى هم شه كار د رزده كوى دى
په تاريخ كى فكردي كرى دعالمونوذكردى كرى
جيوكريفى كى دغبريدى په هررود كى دى گديردى
چه فارسى اشعارده دى هغه هم بى خونده نه دى
پشتو غوندى هرسونه دى بياهم دوى بدنه دى بنه دى
تخلص خپل دى ايژدى په پارسي قول كى روهى
په پښتو كى چي مقال كرى تخلص خپل دى خوشحال كرى
عرض داچي خوشحال خان دى خوراشيرين بيان
هم دده له شه كتاب مامعلوم كرمستطاب
په پشته يوزرووشل يوبل هم بايد شميرل
تولد سو خوشحال خان چه خوشحال يي كرجهان

عبدالهادي داوي

څلورمه شماره ۸ مخ پنځم كال ۱۸ ميزان ۱۲۹۴ هـ ش ۱۱ اكتوبر ۱۹۱۶
ذی الحجته ۱۳۳۳

قصیده

امید مکره چي هميش به بي خوشحال په دنيایي دی هرشي لره زوال
هیچ شي لره ثبات اوقرارنشته دی ثبات دمحمدثانو دیرمحال
پادشاهان دگذشته زمانی څه شو چه دوی ووصاحب دجاه اودمنال
خبردار له سکندره کل جهان دی چه دی لار شوله دنيا نه بی مجال
لاشي مرشي چه اجل وده ته راغی نه په کاریي پادشاهی شوه نه اقبال
دبابل اودنیوی سلطنتونه داسي تیرشو لکه تیر شي دچاخیال
دبرمکو کروفر په داشان تیرشه لکه تیرشي په خوبنی اندک حال
وروره ته که شي فصیح لکه سبحان اوکه بی لکه یوسف صاحب جمال
اوکه فرد فریدون تاته حاصل شي اوجمشید غوندی دجام شي مالامال
اوکه عقل دلقمان جمله ستاشي معمر لکه چه نوح شي ته په کال
اوبه ونه که دراز لکه چه عوج شي اورستم غوندی که ته بی قوی بال
اوپه عدل کی که ته لکه عمرشي که په حیایي شي عثمان خوش
خصال
اوکه ته په قرائت کی اپ کعب شي ابوذر غوندی که بی صادق مقال

په شجاعت کي که خالدزوی اوپه خط کي علی زوی دهلال
دولیدشي

الغرض چه مکمل به هرفرصت نه دسیال وی په دنیا کي نه مثال
شي

چه داعی داجل تاوته نازل شي ته به وکړی له دنیا نه ارتحال

ای افغان ناصح مشه ونورچاته مگرته که شي کاربند په خپل مقال

غلام محی الدین افغان

نهمه شماره پنجم کال میزان ۱۲۹۳

زما زره دوینو پک دی بیقرار نن ستم دکافرانو شو بسیار
درسول درویه فضل وکری رب په امت دخپل حبیب بزرگوار
ستمونه دکفاروچه حساب کرم دوی تیرشوی بيله حدوله شمار
دوی په زره کي رحم نشته په اسلام جوړیې دبرلکه جوړپه اهل نار
طاقت نه لرم چه لږ بیان یې وکرم ددی جفا له ستمونوڅه اخبار
ترسایانو کافرانو ووقصد کری چه دمسلم دپاته نشي یو دیدار
شي اخراج مسلمانان ټول له یوریا حلقه تنگه دپه دوی شي دپرکار
ورو ورو دپه اشیا کي هم مفقود شي مگرڅوک چه دصلیب شي پرستار
دصلیب بیرق دپاس په مکه شي یو دوشي په مدینی تاخت وتاتار
مسلمانان چه نوی بیپه نصاری شي په رضا یاپه جفاو اړه کفار
نن یونان باغی له حکم دسلطان شه صبا ورځ سرو په شوه خودمختار
انگریزوچه خیرخواه یو دبلوچو په داچل یې کړقبضه ددوی دیار
دقلات خان اوس بندی دی په ځکه دانگریز بلوچستان شه باج گذار
لاهورکي
مراکوکي چه د ورونو سره جنگ وو اوس فرانس په کي عزیز دی بی
پیکار
په ایران کي هم دغسی حال چه ټول شوی کرکان دی په مردار
بنسارکاري

په فريب يې مسخرالجبر پاكره هم تابع داسې سلطان دزنگبار
دانگريز ډېر فريب په داويناكې چه خيرخواه يود ادم دتول تبار
هيڅ مطلب نور نلرو په زړه كې تميزتاسو حواموروه ادم پلار
اعانت لره راغلي يوله لري دخورانو كرومدمد برادروار
غرض داوى خان نمايان كړى په بنه دوى خوظالمان لكه ليوان دى
شـــــــان ډېر مـــــــكار
شرمېنان چې يوځل پريوزى په رمه لحاظ خونه كړى دكبار اودصغار
كـــــــي
فلسطين چه په قبضه كې داسلام دى په اسلامبول كې داسلام وى برقرار
په مسيح زما قسم چې دوى خواهان چه علاج غوندې ميزكاندى په دار
دى
دانجواو صليبي جنگونه كه نه وو په منډباندي له يورپ دتارتار
دسلطان صلاح الدين په زمانه كې ټول يورپ چه يورشلم كره حصار
له كفارواكثرميره شو په ميدان كې نورشو و خلاص په هر همت او په فرار
سه قصوروه داكلام په باب ليكلى چه روضه دامام كره كوله بار
بيا جنگ و ه دطرابلس په افرقه كې چه مسلمان شوشهيدان هزار هزار
نه سپين بريى يې دسلوكالوپرېښود نه په غيڅكې دمور طفل شيرخوار
چه عمل زمور بدل شو حال موبل شو لكه وى و عيد لره لورى دقهار
ډېركلى يې خالى كړه له سرونه عمارات خالى وشوه بيا په نار

ستمونه داتلی سه عجب نه دی چه لږ حال دانگریزانو کړم اظهار
په ظاهر کې انگریزان مهذب تردی په باطن که دوی بدتر دنور کفار
اول داچې اوس سالاردوی کنجروی چه یې مر مهدی سور کړی ووپه دار
هغه پوپ چې دمسیح قایم مقام دی مذهبی دوی سرداردی هم یې پلار
چه دکړی ووبیان اطالیه ته چه اسلام دی دپراشد اغزی دلار
دپرتواب دی چه خارلری شي له هم پلاری که دی نه وی نور ار زار
لاری

اتلی داسې استبعال داسلام کړی لکه شي درووابنه دمر غزار
قلم بندبه یې زرمه بخره نکړی که ته جور کړی قلمون تول اشجار
دعادافغان داده ای خالقه چه تل وی تول دشمن ذلیل همخوار

غلام محی الدین افغان

Pukhto.Net
پښتو

لسمه شماره ۳ - ۴ مخ ربیع الاول ۱۳۳۴ هـ ق ۱۶ جدی ۱۲۹۴ هـ ش

۷ جنوري ۱۹۱۶ پنځم کال

په عالم کې څه غوغا ده نو پوهيرم چه دروغ ده که رښتيا ده نه پوهيرم
نن دکفرو داسلام سره حملي دی غلبه ده که غزاده نه پوهيرم
چه اسلام لره به غم وی که ساده ده داژزاده که خندا ده نه پوهيرم
جنگ دکفرو داسلام که قيامت دی اخرت دی که دنيا ده نه پوهيرم
خدایه دادیورپ جنگ دی که محشر دی نه پوهيرم څه بلا ده نه پوهيرم
دیورپ دخلقو جنگ که رستختیزی که دکل عالم فناده نه پوهيرم
رنا ورځ یی زما په سترگو توره شپه توره شپه ده که رنا ده نه پوهيرم
عاقلان دی زمانی دی لیونی کره داچنون دی که سودا ده نه پوهيرم
مستغني کاندی ویناپه هرژبه چه دده څه مدعاده نه نه پوهيرم

عبدالعلي مستغني

۱۶ شماره پنجم کال ۳ مخ جماد الثاني ۱۳۳۴ هـ ق ۲۹ حمل ۱۲۹۵ ۱۸
اپریل ۱۹۱۶

اطاعت داوړ الامر فرض عین دی بلی بلی ثابت شوی په قران

ارویدلی به دی وی چه خلق وایی رعایادتول پسونه شه شبان

هغه پسه چه اطاعت دشبان نه کي خودبه یې وخوری دی لیوان
اوشـــــــرمپـــــــان

پسه دخان په شروخیرکله پوهیږی له رمه ووزی لقمه سی دگرگان

چه جدا جدا سی دی خپل شپانه نیوه خپل مطلب حاصل کي په داان
پـــــــرپـــــــردی

چه نیوه په رمه گډ سی حال یې داوي په سرووینو ټول لړلی پری لمان

جدا مه شه جدایی توره بلاده همدغه له خدایه غواری دبشمنان

دبشمن همدامطلب دی مثال اووره نیوه څه غواری له خدایه بادوباران

جدامه سی له رمی شپانه قبول کي اوکه نه وی بیابه وکي دپرارمان

په رکاب کي په سرورکي شه تابع شکری وکي زموړ شبان دی مهربان
ســـــــی

دهرشپه تعظیم لازم پرهرمیږی اوکه نه کي خود به وکي دپرنقصان

باری خدایه ته توفیق راکي ومورته چه دخپل پادشاتايع شوپه بنه شان

شه توفیق دا طاعت ومور ته راکي چه دی خپل امیر تابع سو په قران

څونه لوی نعمت درب دی چه پادشاه مومسلمان دی هم افغان
پـــــــرمـــــــورســـــــوی

دغه لويه مهرباني دخدای ده جانه چه خپل قوم دی ز مور شـبـان
خدایه ورکه جدایی اودوم رنگی کی توله یو کاندی جمله مسلمانان
مولوي صالح محمد

۱۹ شماره ۵ مخ شعبان ۱۳۳۴ هـ ق ۱۳ جوزا ۱۲۹۵ پنځم کال

درحمان بابا په شعر مخمس

دډپر عمر تمناکوی ترکومه دخوانی چمن په زرتیاکوی ترکومه
همیشه به خوب خنداکوی ترکومه اعتماد به په دنیا کوی ترکومه
دارفتار به پس شاکوی ترکومه
خوبه گززی په دنیا پسی زهیره خوترخونه یی په غمکی یی دلگیره
ای دخپل نفس و هوا په دام اسیره خوبه پت له مرگه گززی سپینه ږیره
په روشانه ورځ په غلاکوی ترکومه خوترخوتن اسانی پردنیا غواری
خوترخوبه له خپل عمر بقا غواری ستامثال رحمان ویلی دی که غواری
چه ددهرله یارانو وفا غواری صیادی په دغناکوی ترکومه
عمر تول تیرسو په لهو په لعب کی زنده گی موده په رنج اوپه تعب کی
نه هیڅ یو په زړه کی بیره دخپل رب شکر نه کووهریودی په غضب کی
خوبه خوف اونه رجا کوی ترکومه ته چه دابدی پیری کی په دنیاکی

په څه سترگوبه درېړی په عقباکي شيرين عمر د کي تيرپه دی هوا کي
 چه شپه تیره کي په خوب ورځ په خندا ته به داخوب وخنډاکوی ترکومه
 ک
 دروغ پرېږده رښتیا وايه نيکه صفاته بدخواهی مه کوه نیکخواه اوسه هرچاته
 همدغه دی نصحیت زما وتاته راسه راسه مخامخ وايه وماته
 داغيیت به پس شا کوی ترکومه نه دخدای ه دی شا نه دی وطن حق
 داداک
 نه به عمر دی له ځانه څوک رضا که بلکه هرڅوک جوروی چي دپيداکه
 ننگ ناموس دپه لوی لاس سرولی دوطن به حق جفا کوی ترکومه
 ترشاکاکه
 چه ددېن بناورانيړی باک دی نشته په رشوت گوتي جورپړی باک دنشته
 گناهونه دزياتيري باک دنشته ورځ په ورځ نيکي کميري باک دنشته
 ته به د مری ناروا کوی ترکومه پرتاحق دوطن دادی ځان خبرکه
 شه په غواره اوله بدپه لاس په سرکه هرسړی ددي وطن خپل برادرکه
 دوروری لاس په اخلاص وده ته ورکه راسه پرېږده تربورتياکوی ترکومه
 ته چه غلاو دشمني کوی له وروره ورکه سه ورکه سه سپی مه رازی
 ترکروره
 عمل نیک ځان که خلاص له دی دغه وضع ده خوراه بده هرگوره
 پيغوره
 ته به دارنگه سپيتيا کوی ترکومه چه قضا شته حاجت نشته وبيان ته

دا خبره ده معلومه و جهان ته ته چه پند وايي ناصحه ورحمان ته
چپ سه چپ سه نصيحت مه كه افغان
ته

شكايت به دقضا كوي تركومه

مولوي صالح محمد

۱۹ شمار شعبان ۱۳۳۴ هـ ق ۳ جون ۱۹۶۱ م ۱۳ جوزا ۱۲۹۵

پنجم کال صفحه ۵-۶

درحمان بابا په شعر مخص

څوک چې ورک له خپل وطن وی څه به ستمگر چې گلبدن وی څه به خوب کا
خوب کا

مبتلا چې په شپون وی څه به خوب کا هغه څوک چې به مین وی څه به خوب کا

چه فرهاد غوندی کوهکن وی څه به خوب کا داجهان دی پاته تانه هم له مانه
کا

دقضا چاره خونشي له لقمانه څوک کری نشي علاج دمرگ دوانه

هر نفس د سړی تله دی له دنيانه چې يې هر ساعت رفتن وی څه به خوب کا

له خوشي اومسرت نه خنداکیږی په بیلتون کي خندانه وی ژړاکیږی

خوب بسترباندي سره داشناکیږی چې عاشق له خپله یاره جداکیږی

که دسلو شپو کرمن وی څه به خوب کا چه مفتون شي څو اوربل دده په زړه شي

نااشنا له خواکه خوبه له لیمه شي عاشق نه دی که بی یاره دی ویده شي

درقیب له جوړه خوب دعاشق نشي دهغو چې یاردبمن وی څه به خوب کا

بی کسی می هرکز نشوه غمگساره ازاده لکه لاله یم له گلزاره

تماشي ته می عالم راخی بیشماره چاونه ویل چه له څه یې بیقراره

چه په اورکي يې وطن وی څه به خوب کا زه په شان دکواکب شب زنده داریم

هرگز نه یم سترگی پتی بی قرايم هر سحر زه له ژړا سره دوچاریم

ناست به يم که داشناخپل ډېرافگاريم څوک چې داسې زار غمژن يې څه خوب
ک

دچاکارچې شکایت سی له هجران ممکن نه وی چه بیرون شي له نیرانه

امید مکره خوب خدا شوپاته تانه خوب خدا په بیغمی کیږی افغانه

چې يې بل اتش په تن وی څه به خوکا

غلام محی الدین افغان

۱۹ شماره شعبان ۱۳۳۴ جون ۱۹۱۶ م ۱۳ جوزاه ۱۲۹۵ پنجم کال

غزل داهل وکمال په فضیلت کې

بی کمال دباکمال کله همسردی هم قیمت کله گوهر سره حجر دی
باکمال سری په مثل دبادشادی په ظاهره که مفلس او قلندر دی
که لباس دبی کمال وی دزربفتو دای خُل دی دحریره و هغه خردی
که لباس دباکمال وی دکرباسو کمال ده لره خلعت دی هم زیور دی
خوک چه نه لری کمال واوره افغانه که غنی وی لاختوانه مفلس تردی

غلام محی الدین افغان

۲۴ شماره ۱۵ مخ شوال ۱۳۳۴ هـ ق ۱۰ اسد ۱۲۹۵ هـ ش ۱۱ اگست
۱۹۱۱

پنجم کال

دخوشحال له شعره انتخاب

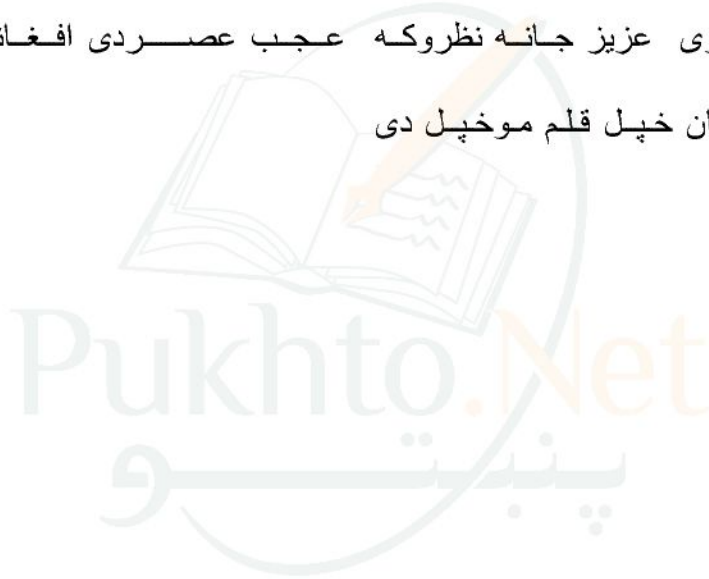
پښتانه که ادم زاد دی په خویونوکی عناددي
نه همت لری نه عقل خوښ هرگوره په فساد دی
نه دپلارپه ویل کارکا نه په نغت داستاددي
چه په دوی کی یوپی شه وی دهغه دسرجلاد دی
یو دبل په کمی ناست دی خکه تل په بلا یاددي
اول زه دانوردپسه خو شته واره داهدا دی
په نفاق یی واره ورک کرل که شجاع دی که جواردی
نه قدرشته نه بدل دپرترموروترجدادی
دالاشکرکره خوشحاله چي بنده نه دی ازاد دی

خوشحال خټک

دوهمه شماره شپږم کال څلورمه اوپنځمه صفحه ذيعقده ۱۳۳۴ هـ ق ۳۱
اگست ۱۹۱۶ م ۸ سنبله ۱۲۹۵

دېرثنا دخپل مولاكرم چي اوډان موخپل دی که خيبردی که کنړ دی که لغمان موخپل دی
قندهار هرات، مزارهم بدخشان موخپل دی شکرشکر باغ موخپل باغبان موخپل دی
گل موخپل بهار موخپل بستان موخپل دی گل موخپل سوسن موخپل سنبل موخپله
ريحان خپل نرگس خپل سمن موخپله کشت موخپل زمين موخپل گلشن موخپله
سروه خپل بلبل خپل چمن موخپله لاله خپل ارغوان خپل دامان موخپل دی
سپين موخپل همشين موخپل جاله موخپل دی جال موخپل کمال موخپل حيله موخپل دی
صيد موخپل ماهی موخپل ميله موخپل دی نشه موخپل خمار موخپل پياله موخپل دی
بزم موخپل ساقی موخپل دوران موخپل دی پسته موخپل بادام موخپل روغن موخپل دی
عنب خپل انار خپل وطن موخپل دی طبيب خپل حسيب خپل دشمن موخپل دی
گليم خپل بازار موخپل کشتن موخپل دی زمکه خپل رود موخپل دهقان موخپل دی
هرصيغه دنحومستقبل دی که ماضي موخپل پوتن که ناراضي خپردي زرتنه راضي
دی موخپل پل دی
هرطرف که غردي اوکه سمه اراضي شامو خپل گدامو خپل قاضي موخپل دی
دی موخپل پل دی
سپاه خپل رعيت خپل ديوان موخپل دی کار موخپل روزگار موخپل محصول موخپل
دی
غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی ردکه مستقل دی که معزول موخپل دی
خان دی که ملنگ دی که مقبول موخپل دی کوتوال خپل پهره دار خپل زندان موخپل دی

راشي چه ټول خپل يوپه اخلاص څه نوکری وکړي
و کړي څوک چې دی نادان وی هغه کس ته رهبری
هر ساعت دوعا دخپل پادشاه ددلیری وکړي پردی نشته کرده خپل یو شکری وکړي
ملک خپل افسر خپل سلطان موخپل دی درست سره اخباریو دیوانه په میان کې نشته
بی دجان قربان بل افسانه په میان کې نشته هیڅ دفرانسویونشانه په میان کې نشته
شکرشکرچې بیگانه په میان کې نشته مدیرخپل اخبارخپل زبان موخپل دی
چه پادشاه زموږ دی مهربانه نظروکه دېر عالی یې نیت دی په څه شان نظروکه
څه حاکم راکړی عزیز جانه نظروکه عجب عصر دی افغانه نظروکه
ژبه خپل بیان خپل قلم موخپل دی

دوهمه شماره شپږم کال ۵ - ۱ مخ ذی‌عقده ۱۳۳۴ هـ ق ۳۱ اگست ۱۹۱۶ م
۸ سنبله ۱۲۹۵ هـ ش

دخوشحال خټک په شعر باندې مخمس کلام مولوي صالح محمد

تل به دارنگه فرصت وی که به نه وی پردنیابه می عزت وی که به نه وی
زما به دارنگه حرمت وی که به نه وی ساقی تل به دداست وی که به نه وی
له جهان به مهلت وی که به نه وی په میدان دعشق ورگد سه کوک رباب که
که په سربرابر نه وی غور په تاب که پرمجر دعشق یی خپل زرگی کباب که
راسه پرد میوجام په می ناب که تل به هسی فراغت وی که به نه وی
که ددید هوا لری بنه فرصت نن دی غماز نشته خای خالی فراغت نن دی
ژرسه ژرسه که یی گوری مهلت نن دی هر هوس چه صورت کی ساعت نن دی
گوره کال ته به صورت وی که به نه وی دوطن په رنج اخته یم بی ترتیب
نه رغیرم به دوا ای زما نصیب ای زماسترگوتوره ای حبیبه
په ربنټیا وماته ووايه طبیبه چه درنج به می صحت وی که به نه وی
نن خوبیا فرصت وماته راخرگند دی ددپاردوعدی څنگ عجب خوند دی
په هوا می ددپدن زرگی خورسند دی دوصال وعده دی وکره ستا سوگند دی
په داکار کی به غفلت وی که به نه وی ستادعشق په اور کی وسوزم ایبری شم
که بی قدر لکه خاوری دکوخی شم لاس به نه واخلم له تاکه پرله پری شم
که په تاپسی ملنگ دمصلی شم شاه په تابه می قیمت وی که به نه وی

دخپل عمر به زه هغه ساعت خوښ کم چه دغشي دمژگانو په زړه خښ کړم
ياددي چه دويل چه تابه خوښ کړم سپينه خوله کي بي روي ياره درپيشکش
ک

په خوشحال به مي منت وي که به نه وي

مولوي صالح محمد

څلورم مخ شپږم کال محرم ۱۳۳۵ هـ ق ۲۹ اکتوبر ۱۹۱۶ م عقرب ۱۲۹۵

شپږمه شماره

د عبدالرحمن صاحب په شعر باندې مخمس

جاردی شم تر نام راشه راشه په هجران کې یم ناکام راشه راشه
خما ورد صبح وشام راشه راشه ای زما دزړه ارام راشه راشه
سروقد گل واندام راشه راشه واره خلق دصنم مدح خوان دی
هم له لاسی ډېر خواران سیندېر باندی هم له حسن بی رونق ټول خوبان دی
هم همه واره خوبان یې مقتدیان دی دهمه وارو امام راشه راشه
بازارخوسور شو ستاله حسنه د خوبانو ولی ته غزال چشم همه مطلوب
دشاهانانو
ایمان ورونکی دشېخانو ډیپرانو بی تانشته څه حرمت دعاشقانو
دعشاقو احترام راشه راشه مهجور زړه خوله فراقه زیاتی چوی
په هغه باندې کول درحم ډېر بیه نه چه په سرغم غمون ډېر پراته وی
وی
خدا زده بیایه هسی وقت که به نه وی زه نه پوهیږم له ایام راشه راشه
په دروغو هسی ته ولی وینا کری دوصال وعده همیشه ته په فردا کری
خواه مخواه خدا په ماعاجز شیدا کری نن هنگام دی که جفا کری که وفا کری
چاره نشي له هنگام راشه راشه ای محبوب راست قامت خم ابرویه
لب شکر دندان گوهر شیرین کویه نازنین مه جبین ستم جویه

پرې رویه سذبیل مویه ملک خویه عنبر بویه لاله فام راشه راشه
داجهان کله مکان دانبساط دی بلکه دی د مسافرو یورباط دی
په هر لور کې غم موجود مفقود نشاط مبارک ددومینو اختلاط دی
دی

تله دی تله دی له جهانه راشه راشه یخ کابل کې می په زړه بله لمبه شوه
له فراق سینه اتش کده شوه له فراق سینه اتش کده شوه
شپه لاپر پرده رڼا ورځ راباندې شپه ماغریب لره قاتل د عشوه شوه
شوه

دافغان ماه تمام راشه راشه

غلام محی الدین افغان

اول مخ اتمه شماره شپږم كال صفر ۱۳۳۵ هـ ق ۲۷ نوامبر ۱۹۱۶ م ۵ قوس
۱۲۹۵

دامير حبيب الله خان په صفت كې

مينه راشه په سرواړه گلگون ساغر چه ژمی تير شو اورا غله دجمشيد اختر

په گلستان كې په راتگ دنوی كال جلوس طاق دنصرت ترمري قوس دقزح
مازديگر

دعنادل دی هغه هرکله راشي اومبش چه کری سامعه محسوس د داوداشر

ورکری داد دفصاحت دبلبل تقدیر گټه پوغاش له حیرت چیچلی شکسپیر

چه په گلشن كې کسی سو دقدم گل دکلارد شاديانی نغاری وژغاوه ه تندر

دمینی اور دبلبل په زړه كې ولگید سری لمبی په پوری کری ده لالی
مجم

په تروزمی كې بلیری داستوری چراغ لکه داغونه دبیلتون دعاشق په خیگر

ده ژلی مرغلی ارغری پرباندي د گل كره ایبني دی بوتی بیا دگلوتاج په
سر

ترهغه پوری چې وی دادپسرلی راتگ وی دی پرسردامیر دادخراسان افسر

ده شهنشاه دافغان داودل سالار مری توب دری فخر شمیری وکمر

که وه نازپزوپه دی عسروه مزته شایي چې امیرنه مو مدد غواری دجرمن
قصر

جارج وراستوی باج خکه كال په كال چه وهد خواته دی واستوی خپل لشکر

دترقي هوا خواه ده تمدن بانی دتجارت مددگار دحرفت یاور

هم نه درلود په دی شان خراسان افسر	سلطنت داسی نه وولیدلی پشতانه په خوب
کله ستوری وی شکاره مخامخ ده نمر	ددرست پادشاهان کي نه دی سال دی نه
په عدالت کي ته یي له خلافه سنجر	نه دی درواغ په رښتیا چه ته یي نن کسرا
په امیران دادنیا نه لری بل همسر	دی امیر ابن امیرابن امیرابن امیر
داخداداد قبا فخر کا ستاپه بشر	په ازل اسگری درته وه قدرت ده خدای
زاراویلیم وجارج دی دنوکرچاکر	ته سراج ده هغه ملت اودین چه دتا
الوتل چانه سی دلته دتعقل په وزر	نه رسیری دی چافهم په لور تیا ده ده مدح
چه غلیم هم نه دی میندلی ستانه ضرر	په نیت کي که چارحم مجسم وی ته یي
زمری ته دریدی نشي دانتر	بی له تیښته نه دی بل څه په قسمت دغلیم
وه مراتب لوی تاته دی عمیق ژور	منزلت درگری دی تاته خدای دومره چه
په ذکاوت دی پطربورغ کي	وه فراست ته دی انگلیندکي ارلان حیران
ووماششدر	
ترهغه پوری چه پرځای خپل ټینگ	ترهغه پوری چه انسان وی په انبرکه مقیم
وی	
ترهغه پوری چه انسان چه انبرکه وی	ترهغه پوری چه دنیاکي وی ماشام وسهار
ب	
سوری ستانشي کم وه پسانه له سر	ویدی سترگی مورومبنان په دی
	ضورسراج

براعظم دایشیاوشی ستامحکوم یوروپ امریکه وافریقہ دی درکی
داور

څه چه قدرمادرتہ پسینووویل که دتاخوشی وی زه تردی وه به وایم
بہ تہ

ای رسوله چزارخاوری دی اکثیرنه سی چی شهنشاه له الطاف په تاوکره نظر

عبدالرسول محمدزائی

نهمه شمار ۴ مخ شپږم کال صفر ۱۳۳۵ هـ ق ۱۱ دسمبر ۱۹۱۶ م ۱۹ قوس
۱۲۹۵

حيات ملي

افغانستان خلق زمري دی په افکار به شي خيالات دبدو ورته کړی نگون سار به شي
افغانستان خلک قانع په خپل دولت و ملک صير په خپلو غرو کوی مانع دبل دملک
دی
تابع د شاه په فرامين په سل رنگه تل دی که سپک نظر ور لره وکړی پاس په دار به
شي
تاسی دول یوروی په خپل مابین کی لتار دوه کاله کيږی چه جکرم په دریا بوبه کار
له ایشی لری غواړی وچلوی په موزه بار دین اسلام زموږ قوی ده خورا روزار به
شي
تاسی دول یوروی په ایران راغلی تمام فریب موجور کړ دینو چه په کی جوړ
کړی مقام
تفریق و اچاوه په دوی کی دنرمی په کلام خیال دایران موږ لره مکړی په اوسار به
شي
ملک یورپه جنگ جدله په خپل منخ کړی څویو تر بله تمام نشي په چاڅه کوی ناز
اغـاز
داسی فریب ظاهر دځمن بادین هم دین هم تیکي نه واورى موږ خبریو په حصار به
شـي راز
دا خبرولی څمک لومی دی که څوک پوه ایرادمه کوی دی ملک نه ډېر به ووینی
شي پـکار خار
بیا په پښیمانه شي ناری سوری به وکړی صاحب ددېن رسول الله ده په ننگ غاړه
پـه زار

مورامت دمحمد رسول الله يو افغان په دين ميتن باندي تړلى يو په سرپه خان
ننگ وناموس وملك ساتتم سوى عين ايمان كه نژديكيت دبدووكرى په سنگساربه شي
دانصیحت له زړه سوى ده چه مور وكه گنه حملولره تيارپوپه كو مك دغفار
داشـــــكـــــار
خصوص ز مور په ملك چه راشي دبنووپه ددين دبسمن ز مور ظاهر ياستى مرداربه
وقـــــار شـــــي
عرض بيگى درست حال ونه وايه دافغانانو په دى بسته دى مسلمان ز مور دولت ونظام
مـــــرام
پادشاه چراغ ددين ملت غم ز مور نشته تمام كافرين واورى درته وايم به كو كاربه شي

ملا محمد خان عرض بيگى

Pukhto.Net
پښتو

دایې نتیجه دبی خبری دطلب خوار چه دی نکړی هیڅ پروا دزمانی په کاروبار
که څوک ده ته بی خبروایی دحسدشي په مگردی په حقیقت کې بی خبرگنی تلوار
_____ څار

الغرض په سلوکس کې څو تن بیا په شمار چه دوی وتری په سردفضیلت یوسپین
دس_____ تار

بیابه هم هغه عالم فاضل به نه وی خبردار چه والی دچین موڅوک دی هم پادشاه دتاتار
توبه ده له شکوی دعالمانو صد هزار ولی عالمان دی دنبیانو میراث خوار

په ایذ او حسد نه دی زما گفتار زه محب دعالمانو هم ددوی یم خدمتگار
هغه څوک خو کافر کیری په دی کار چه دی گوری علما ته په نظر دخوارو زار

اوس خوداضروري دی مونزده کړو له هنردفلاحت اوتجارت هم کینستوکار
ک_____ فار

په فرانس کې دومره پوڅکی وی بی شمار کله وی زمور دوطن دولی بیخ یادچنار
په فرانس کې له بسوی نه حاصلیری لکه دلته جریب اودقولی وی پیداوار
دام_____ قدار

دځمکو زراعت په فلاحت دی انحصار بلکه ټول جهان په زراعت دی مرغزار
زه چه نظر وکړم په حالت دزمیندار بی واره په ژراشم په صداشم په کوکار

دوی خوبی تهذیب اوبی هنردی هم نادار بلکه بی خبردی په صنعت دکبنت وکار
لاتراوسه یې هغه درانه جغون هم اسپار بل لاداچه نه پوهیری په سادین هم په
ش_____ دیار

دوی مدام وی دپرشایق په داسی کار چه دوی مړه کړی یوتربله په یوه لپه جوار

۶ - ۷ شپږم کال ۱۲ شمار ه ربيع الثاني ۱۳۳۵ هـ ق ۲۵ جنوري ۱۹۱۷ م ۵
دلو ۱۲۹۵

,,خال وخط کي به انشاء کوی ترکومه,,

ته چي زلفی دیارمشک و عنبربولی په داچین کي به خطا کوی ترکومه
یاچه شونډی دیارلعل و شراب بولی روانه کي نارواکوی ترکومه
بییاچه مخ ددلبر شمس و قمربولی په تخمین به داسود اکوی ترکومه
لمرپه دوگوتوهیچا نه دی پت کری ته به دادحق اخفا کوی ترکومه
نه رسیری دچالاس پی وکاکل ته ته دزلفو به سوداکوی ترکومه
دلبران ټول بیوفادی وفانکه ته بی طمع دویفاکوی ترکومه
معشوقان دعاشقانونقاتلان دی ته دترکوتمناکوی ترکومه
په یوه اداء دی درست عالم قتلیری ته به دانازواداکوی ترکومه
په یوه نگاه ژوندی په بل دی مرمه دغه لوبی به په ماکوی ترکومه
دزره وینی می غذا دوامی نشته ته به ماته لابدوا کوی ترکومه
دادترکودغمزوزخم ناسوردی په ناسوره مداواکوی ترکومه
دجفا په تیغ دی ټول جهان تباکیق ته به داجوروجفا کوی ترکومه
دادزلفواودخط لشکری گوره پرسپین مخ باندي غزاکوی ترکومه
جرمینان اوانگریزان سره جنگیری ته بی سیل اوتماشاکوی ترکومه
درست جهان پرشور راغلی نه پوهیرم چه بی سیل اوتماشاکوی ترکومه

دفرنګوپه تیغ زړه زما سوری شو دجرمن به تمنا کوی ترکومه
دیورپ و حال ته ګوره حال په څه مو خوشحالی به په ایشیا کوی ترکومه
راشه راشه سترګی وموژه بیدار شه دنرګس په تماشا کوی ترکومه
سم سړی سه مجنونی پر پرده افغانه ارزوپه دلیلا کوی ترکومه
دغنچې په شان خاموش سه خوله که ته به گل غوندی خندا کوی ترکومه
په _____
حمید څه شو جه بیدل دپښتنو وه ته رحمان غوندی وینا کوی ترکومه
نه څوک غورباسی نه پنداخلي افغانه چپ سه ته به داوینا کوی ترکومه

مولوي صالح محمد

۶ - ۷ شپڙم ڪال ۱۲ شماره ربيع الثاني ۱۳۳۵ هـ ق ۲۵ جنوري ۱۹۱۲
م ۵ دلو ۱۲۹۵

غزل

نوی خلق نوی رسم نوی ڪاردي نوی گل نوی بلبل نوی بهاردي
نوی شاه نوی سپاه نوی فوجونه نوی گز نوی سڪه نوی بازاردي
نوی نوی زلمي وينم زاړه ولاړل نوی ڪوټ نوی پتلون نوی پيزاردي
نوی برزگ نوی زاهد نوی حڪمونه نوی نوی په هر جای کي دره ماردي
نوی من نوی ډږی نوی وزنونه نوی نوی سوداگر نوی بی پاردي
نوی پارنوی ريبارنوی خوراک شه نوی نوی معشوقی نوی سنگار شه
نوی ورد اووظیفه نوی شيخي شوه مسواک ايینی هرچانوی په دستاردي
نوی مینی په دنيا کي شولی ډږی په زړ و مينودچاکله اعتباردي
نوی نوی قصی اورم حيرانيرم په جهان کي يوتربل نوی زوڪاردي
زاړه ڇي نوی راشي نوی همه داحکمت نعمت الله دپاک غفاردی
زور شـ

ملائعت الله

شلمه شماره شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۲۳ می ۱۹۱۷ م ۲ جوزا ۱۲۹۶ هـ ش ۶ -
۷ مخونه

شپږم کال

مسدس

یوسحر زما ترغورسوه له بلبله چه قفس کی یی ژړل دایه ویله
چه بندی سوم دصیاد له سخته دله ولی نه پوښتی څوک حال زما یوله بله
ولی نشته بی فغانه کاروبازما ولی حبس ابدی راغی په وارزما
نه محرم چه دزړه حال ورته بیام کم نه می وس چه خبرداره بلبلان کم
نه ملگری چه چمن ته یی روان کم بیا بیان ورته دگل ودریحان کم
خپل پک زړه دارمانو ورته خالی کم ټول مرغان دچمنو په ځان حالی کم
چاته وژایم پرچاباندې فریاد کم چاته خاوری پرخپل سرباندې بادبادکم
چاته وگورم په څه شي زړه کی شادکم دصیاد له لاسه چاته عرض و دادکم
څه راوسوه چه دتو رقفس بندی شوم ! نه خلاصیژم په دابندکی ابدی سوم!
ولی زه له خپله سیله راجلاسوم ولی زه له خپل وطنه راجداسوم
ولی زه په ویراخته په اوویلاسوم که وروکی می سوپاته خوارتنها سوم
کوم ظالم کرمه بندی خدای دی بندی خدای دی ما غوندی اخته په جدایی کی
کی
اوس به زه لکه هانورپه هواتلمه په هوس دازادی به بالید مه
پرغنجوبه دگلانومسید مه ورځ په ورځ به غورید مه لوید مه

چابندی کرم خدایه تی په ځان اخته کی په قفس کی دزدان جگرسوخته کی
اوس به گرزیدم ازادپه چمنوکی الووتم به په صحرا اوپه باغوکی
بڼه به گرزیدم خوشحاله په شگوفوکی ولی اوس یم په غموپه اندیشوکی
چه بندی دی دقفس کرمه صیاده خدای دی ماغوندی بندی که ای ازاده
الغرض چه ده وهلی دانعری دقفس له لاسه ووپه غلبلی
چه ناگه دچمن بادراغی دکشي چه پرونشست دایه وواته له خولی
مگرداباد دوطن دخوا راغلی چه زما صبروارام راڅخه وری
یوساعت متفکرووحیران پاته نه په شکروشکایت کاوه وچاته
چه بیا باددچمن راغی دده خواته اه په وکش عرض یه وکی وخیل خداته
لکه زه هسی بندی سی ای صیاده دوطن په جدایی سی ای صیاده
زه چه فخر دچمن زیب دبوستان وم غوریدل گل دخپل ایشان وم
دباغودشوباغچو روح روان وم دسروگلوپرشاخوبه نغمه خوان وم
دپولادوپه پنجه کی دبندی کرم دهرکس ودناکس دی ریشخندی کرم
زه به تل دباغ پرسر شه په هوا وم شاخ پرشاخ به بیا په څه نازوا داوم
دگلانوپرسرروبه په خنداوم په ځالی کی به وم ناست یاپه صحراوم
نه بندی وم دقفس نه می هیڅ غم وو! نه می اوشکی بهیدلی نه می ماتم وو!

چه سحر به زه له خالی په هواسوم په گلشن کی به دعشق نغمه سراسوم
چه له پورته به پرگل باندي راتاسوم وسمن ویاسمن ته به گویاسوم
ایاخوک لری داعیش وعشرت نن زما چه ندیم وگل خانه ده په چمن زما
هغه گل هغه پسرلی هغه بهاردی دنگس اوشگوفه گرم بازاردی
دطوبیانوپه گلشن کی چغهاردی په چمن کی دبلبلو چنهاردی
پرگلانوالووته کاپه خندا! زه بندی یم دقفس اوپه ژړا!
زیره می دک دی سره چووی دارمانه خدایه ژرمی خلاصوی له دی زندانه
نورمی مه پرپرده په دی خای کی سبحانه بیامی ورسوی ژرترخیل بوستانه
که دی زه یمه قفس ته پیداگری!! بیاوزر دولی ماته دی راکری!!
خوترخوبه یم په دی جوروستم کی خوترخوبه یم په اه وپه الم کی
خوترخو به په ژرایم اوپه غم کی خوترخوبه یم دارنگه په ماتم کی
چه امید می دخلاصی نشته هیخکله نوبهتردی مرگ تردی ژوندیوپه سله
بیانوچپ سوپرساعت په تأمل سو زماخیال سوچه دغم متحمل سو
بیایی ناری کری همرازه دسورگل سو ویل اه چه دصیادلاتغافل سو
خان که مرچه له ذلت نجات مومی په گوشه کی دعدم به حیات مومی
که خه نه دی شه وماته په داشان مرگ ولی ولی خوان یم اودخوان وی دارمان
مـــــرگ
خودژوند دپاره شه دی ناگهان مرگ
په هزارخله بهتردی ترزندان مرگ

چه داهر سهار خپل مرگ په قفس وينم ولى نه مرم چه به بيا زه قفس وينم
په حسرت او په افسوس به داويله وگلشن ته يې كتل بيا يې ژړله
د قفس و دروازه ته يې خغستله لار يه نه وو وزروي سر په وله
په هواسوسرې ونشت له قفس وينى توى سوى سورپورولويد له هوس
سرتريپاته په سرووينوكي غرقاب وو خان بايللى زړه زخمى حال په خراب وو
يابيهوشه يا پرهوش په اضطراب وو چه پرهوش به شوگويانه په داباب وو
سرمى بايلوويه هوا دازادى! شكرشكر سوم فدا دازادى!
په هوا دازادى مى وزپرې سو شكرشكر ازاد سوم كه مى سرپرې سو
شه چه زه دازادى په هوا مرسوم نه چه پاته په ذلت دتلوپرسوم

Pukhto.Net
پښتو

يووېشتمه شماره ۲ صفحه شپږم كال ۵ شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۶ جون ۱۹۱۷
م ۱۶ جوزا ۱۲۹۶ هـ ش

چه پرخول دپادشاهانو غټ زکين دى هغه زمور سراج المله والدين دى
مقتدى اعليحضرت رکن رکين دى دوعا کوى صبح وشام روى زمين دى
پراسمان دعزت نمردي غوريدلى مسلمان دده په تخت دى نازيدلى
ملاکره ټيټه اسمانو دده له تيغه چه قتل ددښمن کر بي دريغه
کى قبا که کى خسرو دى که داراب دى تللى ډوب دده په درپه دق الباب دى
تمنالى چه موچي يي رکاب کړى اوپه سترگويي داس دپله تراب کړى
مملکت زمر ابادتول يي گلزار کړ خپل دخواه خپل دشمن يي تاريه تارکړ

سيدمير محسن کندهارى

Pukhto.Net
پښتو

۲۱ شماره ۲ مخ ۶ کال ۵ شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۶ جون ۱۹۱۷ م ۱۶ جوزا
۱۲۹۶

سه عجب خوب وو چه می ولیده سحر زه یم په یوروپ کي اوگرخیزم لروبر

ټول یوروپ اخته دی په غوغا په یوتربله وژنی په توپک اوپه خنجر
شوروش

ماوی دابه ملک وی دسینا ۱ یاد بربر ۲ ومی کره پوښتنه له یوچانه په مدار

وايه چې داملك داشاننى ۳ كه غوندار دی خو په افسوس اوپه حسرت شو په گفتار
۴

چه داملك دعاقلانودانایانودی بسیار داغنه یورپ دی چه دی جای وودهنر

بیامی له هغه نه استفسارکی په داباب دوی ولی پرپوتل دزمانی په دی گرداب

ده وی حقیقت کي پرنگیان ووپه شتاب چه ورک دی له جهانہ مسلمان شي په
عذاب

زه که اوس خودوی شول په دنیا کی په خوک چې وی مغرورپه خپل قوت اوپه
خطر حکمت

دی خوبه زرپریوزی په کوهی کی دزلت نه بی وی عزت اونه قدرت اونه طاقت

چه لری مصیبت کا او حاصل کاندی سوک چه ډبرمغزوروی دهغه خاوری په
راحت

۱- سینا یعنی ابن سینا ۲- بربر شمالی افریقاته وایي په شرقی افریقاکی دی

۳- په جنوبی افریقاکی دی ۴- دحبشستان په وسط کی یوکل دی

بخت که چاته شااکاکه داناوی دجرمن خپل دانائی به یی په جان سی شعله زن

څه به درته وایم دفلک په دوروغن نځینی خلاصیری له اسیب مرد وزن
سخت ساعت هغه دی چه هوبنیارسی کوروکر بیا می دهغه نه په دی شان وکی سوال
چه کله به ختمیری په یورپ کی داجنجال ده وی که چیری ورک له جرمنیانوشومجال
یاکه روسیان شي په دنیاکی دیرپایمال یاکه انگریزان شي له قسمت یروزبر
بل خوبه اسلام شي په دی جنگ کی کامیاب که چیری کل اتفاق کری اسلام ددین په باب
بیا به نشي په دنیا کی یاره داسی انقلاب اوس خودپرزوروی دی چه اسلام شي فتح
په

ولی دبنمان دی په خپل کورکی سرپه سر بیا هغه وپل چه ته هم څوک یی په خپل تن
چه دلته یی راغلی اوصورت دی وی غمجن جاواا که سما ترا ۲ که بورنیو ۳ دی
یاکه ته یی دکابل یا پینسوریادختن ستاوطن
چه ته داسی بیخبری له دنیا له خیروشر ماورته بیان کی خپل اصلی نام ونشان

چېرته چه اوسیرم هغه ملک دی دافغان ډېر دی زموږ په ملک کی عالمان هم فاضلان
چه دوی وایي دیورپ وحکیمانو ته خواران بل موږ یوډېر ماهرپه کاروبارکی دجمدر
۱-۲ دبحر هند کی یوه لویه جزیره ده ۳- بورنیو دمحیط کبیرپوه لویه جزیره
بیاراته گویان سو هغه ځوان په دی مضمون ستاخوهم څه زده دی یاته هسی یی پښتون

ماویل چي پښتانه خودی په علم کی جیحون زه یم له هغونه یو ادنی سړی کرمون ۱
په اتوژبو پوهیږم درته وایم مختصر یعنی په پښتواوپه هندی کی یم ماهر
عربی اوانگریزی خوهم پوهیږم په ظاهر گورمکی اوشاستری ته په ښه شان یم حاضر
په اردو اوپه فارسی کی یاره زه یم محرر نور علوم هررامعلوم دی برادره ماش قدر

ولی چه اصف دبرخیاوه و حضرت ته
مور به ولی خان نه ستایو په دنیا کي مکرم
م ح ت ر م

هم مور به په حرمت او عزت یوتر محشر
بل نیکه موعبدالرشید وویار هسی غازی
ح و ا ن

چه مدام به دده نوم وی په دنیا کي نمایان
هم دی په خوله او په زبان کي وویکسان

بل دی عالی همت وه په دنیا کي په شه شان
هم په خوی هم په خصالت کي چانه ری
وولکه لمر

بل خوا احمد شاه درد وران وه دافغان
په ده باندي قایل دی یاره کل مرهتیان

بل خو موشیرشاه ووپه مثال شیرزبان
له هیبت نه یی روان شه همایون مخ په
ای ر ا ن

که بیان یی عدالت کرم ته به پاته شي
حیدر خان وه یو افغان باغیرت اوباحرمت
ش ش ر

چه ده وه حاصل کری سلطنت په خپل
انگریزه وه خارج له هندوستانه په شدت
ه م م ت

که چیری نظام نه وی دانگریز وپه مدت
که تیپودرته بیان کرم هغه هم وو لوی
اژدر

بل موانگریزانوته معلوم دی شجاعت
چه دوی ووراختلی و دی ملک ته په غیرت

اکبر خان ورشکاره کری یاره دوی ووته
دده په همت باندي دپرقایل دی جرنیل نت
ه م م ت

انگریزان دی شرمیدلی په دی ملک کي
اوچت خودرته وایم چه بیا جنگ وه دمیوند
م ک ر ر

دپرفار شول قتل په دی جنگ کي هم په بند
ونیول غازیانو دپرفار په خپل کمند

مرداری بی په تبرکړل په خنجرکړل چند وی شړل له ملکه په همت دخپل جمد
درچاند

بیا راته گویان شه هغه خوان په هسی شان زه درنه پرسان کر مه حکمت دایروپلان ۱

ته خوراته ستایي خپل نیکونه خپل دوران ایاتاسو هم څه کری شي په جواب کي
زیلان ۲

یاکه هسی خان ته وایي مور یوشیربیر افسوس صدافسوس هم افسوس دی
صددهزار

چه زه شوم لاجواب په حکمت کي دطیار ماویل افغان اوس همت کره په خپل کار

ونیس له ستونی په داتکه بی ۴ کامردار

غلام محی الدین افغان

ایروپلان - طیاره ۲ - زیلان سیوډول دجهاز ۴ - تک - فورا

۸ مخ ۷ کال ۳ شماره ذیعده ۱۳۳۵ هـ ق ۳ سپتمبر ۱۹۱۷ م ۱۱ سنبله
۱۲۹۶ هـ ش

اول حمد دهغه پاک پرورگاردی چه مغزده ممکنات په مقداردی
زیاته ونکی دعزت دترقی دی رسوونکی ده ذلت اوده شقی دی
خدایه ماله شقاوته په امان کری په خاطر می ده نبی اخرزمان کری
هم پادشاه سراج الملتہ والدین چه مالک دتخت وتاج دی په یقین
اهل بیت سراجیه کری تول مامون دبنمان خواروخسته کری زره زبون
هم صاحب محمود طرزی کری په زره چه مدیردی داخبار هرخی کی یاد
شاد
علامه د زمانی روشن ضمیردی باحکمتہ پرغیرت باتدبیردی
نیک نامی ورته حاصله مالامال کری حاسدان یی واره پینو لاندی پایمال کری
مولانا محی الدین صاحب غمخوردی دتمام افغانستان دسترگوتوردی
په درویشتمه شماره کی داخبار یواعلان په پینتو کری تیار
هرافغان بیپه مضمون باندي رسیری په لوستوی یوتربله هوسیری
ایراد نشته په پینتو کی ای صاحبه فضل شوی په افغان دی لواجبه
افغانان بهادران دزمانی دی نوراقوام ورته په شان ده زنانی دی
هردولت کی مشهورلکه دنمردی دغلام په سرولار لکه خنجردی
افغانی ژبه ده غیرته ډېره گرانه خدای زده کری ده افغان ته په اسانه
ده دی ژبی مبارک ډېرعزت دی پردووملتوکی یی حرمت دی

ر به تاكړی پرمور باندي احسان دی چه راكړی دمدير ډېرمهربان دی
په خدمت کی ده مدير صاحب عرضونه څه عاجز غريب کوم په تعظيمونه
که اخبار شي مزین په افغاني نورانی به شي افغان په معانی
ډيورپ په حال به واره خبردار شي له غفلته يوکرته به بيدار شي
که خدای کړی ترقي ده افغاني وی دپښتو اخباريې سرده ودانی وی
ای خاوند ه نوالجلاله باری خدایه ترقي پښتو ورکړی بی نهايه
چه فقير عبدالسلام کامه وطن يم اوسيدونکي مستعلی کي شه وطن يم
اميد واريم په خدمت کی دمدير چه اخبار کي شي داخل زماتحرير
سنة درى سوه يوزر پنځه ديرش کاله تير دهجر مياشت وه سلخ دشوال

عبدالسلام

Pukhto.Net
پښتو

۱ مخ کال محرم الحرم ۱۳۳۶ هـ ق ۱۸ اکتوبر ۱۹۱۷ م ۲۵ میزان
۱۲۹۶ هـ ش

پنجمه شماره

داسلام و پادشاه ته دوعا

فخردين شمع دولت احمدی ملت سراج د خلت په خلصت شاد شه حکمت په شه
تاج

کوزدنشي تخت و تاج له جوړشوی له عالی خیال دی کوثر مومی چه مخلوق سی
سراییه په سیرابه

ته راضی سی په دوه کونه میسر له امیر ابن الامیر ابن الامیر
دهر عسر

ثقافت دخلافت په حکمت د خپل قدرت یو خواهش دداعیانوبال وپرکری دقربت

شه امیر حبیب الله ته کسب وکار درحبیب ربه ته په معاون سی په نصرت په مظفرکی
ورکی

حبیب گوری له یثربه هر ساعت تاته ای سرچشمه داسلام نه یی حق تعالی د مکره
وروره

امت باغ دمصطفی دی سرچشمه یی سرد مصسه کوزله موزه په حضور دپیغمبر
سوافسر

دتمام امت بابا سوی ترزاره واره هلکه ستاعت داسمانی وی نازدمه لویر ه
پرکمه

یاالله العلمین په طفیل دمصطفی شه خادم دشریعت که چه جهان مومی صفا

درحمت سایه اوژده کی چه اسلام په ا بی دینی که سی راپورته ریشه تخم به پوره
سوده شکی

شکسته قلم تمام سوزیاتی نه لری زبان ربه ته په رحمت دپرکه چه مظهرشي
درحمان

که په خپل عمر بودعا لرم په خدای قبوله دپادشاه په شان کي بنایي هم مشروع موهم
قبولنه

هم زما بخره په کي هم نصیب دعلم که پادشا صاحب دنیت وی کل عالم به سی
وخاص خاص

سعادت دسلاطینولکه ابردنیسان مشترک ددرست عالم شوکه انسان دی که
حیوان

باری ربه له تاغوارو چه مو هومره ددببه زمور دتوری له هیبته کفره په زلزله سی
سی

ددببه موسوه بالانشاء الله له اتفاقه دادعقل شمع کوره نوی راغله له خلاقه
عادتی قاعدی داوي همیشه به شیر حریری ایزدی عنایت گوره جام دزروکتوری سو
شو

لوی امید شو وخالق ته چه مورب کي موزبایلی په دغه وه چه مواخته وه بیغازه
سرفرازه

امید واریوباری ته عمارت به موبلند سی دتحقیق توفیق په راکي واره لوتی به
موقندسی

لوی امید لرم ورب ته چه همت مو توله شیطین مخالفین اعداد دین موبه ناورین
دین شیی شیی

دتهذیب اولواجباب کتاب خخه انتخاب

دعالم خوب چه بهترزما ترطاعت و عبادت هغه دغه علم بولی چه حدود و پیژنمه
ش

اول خان بیا تاته وایمه راسه دین ته ترتیب که پرخی که نه پر نه خی زه یه ترتیب
کشیزده بیانومه

۷ مخ ۷ کال ۷ شماره صفرالمظفر ۱۳۳۶ هـ ق ۱۷ نوامبر ۱۹۱۷ م ۲۵
عقرب ۱۲۹۶

دغه څه عجب دوران دی	چه راغلی پرافغان دی
لمردعلم راختلی	په روشن ټوله جهان دی
وقت دعالم ودهنردی	نوردعلم درخشان دی
نن دجهلی بازارسوردی	دهرعلم توددوکان دی
داخوعصردسراج دی	چه افغان ټول په روشن دی
عجب عصردی ای وروره!	چه ځوان زور اوزور په ځوان دی
دسراج په نور روشن دی	که خیبردی که کهسان دی
شکرشکر شه ساعت دی	فضل سوی درحمان دی
شه امیر په دی راکری	پرمورټولومهربان دی
شه غمخوردپینتنو دی	دخپل وقت نوشیروان دی
علم دوست هنرپرور دی	لوی امیر اوشه سلطان دی
مزاج دان طبیب دملک دی	په حکمت لکه لقمان دی
پینتومره وه ده ژوندی کړه	روح پروردخپل لسان دی

تخت و تاج دی همیشه وی	څو زمين واو زمان دی
مشر زوی دامیر گوری	عنایت دپاک سبحان دی
شه سردار معین د علم	د عرفان دباغ باغوان دی
هم ناظر دمعارف دی	هم ناصر دهرناتوان دی
شهزاده د پینتنو دی	تاج د سردکل افغان دی
شه معین السلطنه دی	پر امیر صاحب دپرگران دی
معارف ټوله دده دی	هم ددی مجلس میزبان دی
نازده لویژی پرمخکه	څوولار شنکی اسمان دی
هغه خدای دی ساتندوی شي	چه دټولو نگهبان دی

هیخ پردین دمجری نسی عادت یم ترلاس ن ی و ل ی	چه مرداری غوبسی نه خورم عادت کی ت ر ک ر ز و ل ی
دین می خه شوراته گوری نه می شرم نه ح ی ا	ترمرداره دپر بدتروی خنگی خورم په ا ش ت ه ا
که پرولی په بازار کی خوک په نکوی په غ ا ز	دقران شریف احکام دی قدرنه لری دپیاز
چه روشن په عادت نه وو ټوله پاته شوه ب ی ک ا ر ه	په ابروی داصطلاح و عادت له دی سکه داره
دپادشاه سکه مغلوبه دناچلی پیسکی ر ش ک ی	داعادت دکور خراب سی دین به کی رشکی
هرچیری چه عادت راغی منافی دشریعت س ی	تردی لوبدبختی شته چه دین تابعه دعادت ش ی
که عیب نه وه په اولس کی نقص نه وینم پ ه خ ا ن ک ی	مصطلحه بیدینی لکه خونچه ایشی په میان ک ی
چه قبله یی کره غلظه دین ترپاته په گروه گ ر و ه س و	تخالف له اصطلاحه ترشرعی مکروه م ک ر و ه ش و
که احکام دشریعت وی په دغه ټول به تاله س ی	که قبله حقیقی نه وه بدغه چی عیب باله س ی
خوراتنگ خنی پرهیز شو دین تابعه دهوا	هرتوکرچه عیب باله سی که روا که ناروا
خه به یوسی اخرت له پرملاعات سی ز م ا ب د ن ه	که پیغور دعالم نه وو باکی نه لرم له کرنه
جهنم په خیال جنت سوخس باطل ه و ش ی ا ر ی و ل ا ر ه	و خپل نفس ته موسجده شو تن زتارزموژپه غ ا ر ه

تن بارکش باری درکری میره هغه چه پرسپورشو	چه بی خریه خت کی سپورکی جهان کل دخره ابخوسو
بازی توله له غیرته غیرت نوم دی دایمان	که خلانده شمع نه وه وبه ژاری په ارمان
چه غیرت دمیره نه وی قدر نه لری له توله	په جته بی خطامه شی بی معنی سرپی بوله
نغاره کی پراسمان وی چه هوش نلری ساده دی	که په تخت په هوا درومی سپوریه مه بوله پسپاده دی
له اسمانه زمکی عرشه څه دراوره ای خود رایسه بدعات بیاننه وم مکرره په باربار	که مبلغ دمغنی نه وویل شی نه وخی له سرایسه هیخ می صبرخینی نه سی ځکه ډیربه سی تکرار
له تکراره ملاله مسه عادت دین دی نرولسی	پاک قرآن درب کلام په چه چارپیره دی وهالی
له قرانه سره جنگ دی که ملگری دعادت سو	زماوروره په دی پوه شه څه مخرب دشریعت دی
توفیق غواړه له خالقه بخشنده دی مهربان	هم ارحم الراحمین دی هم کریم دی هم منان
بل طرف ته امیدنسته بی درباردخالق	دغه باب دغه خلقه سوه سابق ود لایق
زاری گویه یم ورب ته څه عادت موسعادت کسی	یا ارحم الراحمین! رزق روزی موسعادت کسی

تهذیب الواجبات له کتاب څخه

۷ مخ ۷ کال ۱۱ شماره ربیع الثانی ۱۳۳۶ هـ ق ۱۵ جنوري ۱۹۱۸

افغاني سوگند

قبيح مشكله ديوتان دی هلوکان به وی ساتلی	شي جامی یه په اغوستی پیریشان یی خوراښکولی
رقصوی پرمجلس کی فاجران پرگزیدلی	په بوسه روپی تراخلی په غاشوفاسق نیولوی
نه ملاشته نه صوفی شته نه دریم	چه په لخته توره ورسی په غیرت تردین غاورپی داشو
خوار فقیر که افسوس وکه یاپه وینو سترگو	نورپی څه له لاسررسی که دځان غوښی سری
دونه لویه خرابی و بیباکی په دین کی کیری	هیڅ میره په غیرت نشونه په زورکی څوک خوژیژی
ته خرواردلواطت و دزنا په میزان تول که	یومثقال ددی پردردی دی که نه وینی سترگی پورکه
زنا کیری په خلوت کی داپه ډول ددین خفت	دزنا پرظهورقتل داسوفخر وسعادت
چه په جهروتفاخر و جمعیت سی معصیت	بل به نه وی په اسلام کی تردی پورته ضلالیت
درست ولس په دی شریک دی دابازخواست به	که څه لری که نیردی وی هیڅ احدبه پاته نه سی
پرمومن باندي واجب چه داصحبت په غم	که به نورله لاس نیسی یومت خاوری الودکه
یادتولو په قوت سره پادشاته خبرورسی	دانخری به سی محکم خره غوایی به تربرسوی

چه غیرت پر مینه نه وی موروثه د کل اسلام سـونـه مـونـگ	خودبه وی په خروپایماله نه موننگ سـونـه مـونـگ
دین دگوتوشوریدن سو تسبیح ارووشی غشی داورسـکـروتـی	داتسبیح به دی زنجیرسی ددوړخ داورسـکـروتـی
مرد وزن که مسلمان ووباند فرض تراستری د مـه	چه ددین نقصان په ولید خان به نه ولی بـیـمـه
لالا څکوی درتیرسه داخبرسودنامرد	حیدری ذولفقارکشی که چه هیڅ پاته نسی فـرـد
کل بنیاد دین پرتوره نو راحکام په خال وخط	که یه توره تیره نه وی دین یه بایلو سـو غـا ط
دحسین سرپه تویوی دل کوشه دمصطفی	چه غیرت دعراق نه ووکفین سوه بیوفا
کوم توکر دبیدنی دشهزاده ترخون سوکم	چه پشتو سوبی غیرته دین پایمال پـر خـی م
جواهر دشریعت دمصطفی دزره اجزاشوه	چه په سپک نظریی گوری دپره بده یی جـز ا شـو ه

دتهذیب الواجبات له کتاب څخه

۵ - ۶ مخ ۷ کال ۱۴ شماره ۱۵ جمادی الاول ۱۳۳۶ هـ ق ۲۷ فبروری
۱۹۱۸ م ۹ حوت ۱۲۹۶ هـ ش

افغاني سوگند

ددي زمکي حکم ستادی که اغزی پرژدی که نـخـلـی	نواموزه پاکه لوحه چه لیکي هغه خط اـخـلـی
دطوبی ونه ترسازه پلارپه قبرکي په شـاـدـسـی	دهلک که تربیت وو دپراسان په مراد سی
خدای رازق دی بلاشکه اماتاپه غم اخته کي	چه په چوب وپه شیرینوسر بالادی اموخته کـی
کي دبل پیسه راکش کره ستانندی به په داغـیـژـی	چه تومان دده خرخشت وی داپه څه شي موجودیژی
خبرنشو په کمال چه افلاس فخرداسلام	زړه دکی دزنبورخاله همیشه لکه سـرـسـام
طبعه واوښته له دینه غریب تاکی په بدرنگ	مسکنت دشه لقب وودی بی بولی تـوـرـفـرـنـگ
بیاتمرکه نه بدلیری که هرڅوسی گډوډ	تعجب دی وانسان ته پرهرخیال چه پوخ سـوـهـد
دانسان خوی نه بدلیری که په ولی په مردکو	اهنی سپاره میدوشي ۱ سازکه دتوپکو
چه په هدپوخ عادت پوخ سوپوهغه به په مرگی وی	ارمنی که ایرانی که کشمیری که دکنی وی
چه همه طبعه ددنیاووڅوک ژراکه څوک خـنـدا	په قیامت که دیده نشته ولی دلی سوی جدا

چه په عرش داله بولی په حدیث که هغه زړه دی	څه دزړه صندوق سوری که سیل وکه چه زړه څه دی
وروسته وړاندی موجودات یی په یوکنج کی چاپیری	لږڅه هوش کره سوری سه زړه پرڅه له تاپاتایبری
مامعنی ومابقی عالم به کله هله مومی	که له تنه سوی فارغه چه دزړه پرلوری درومی
نوی نوی اسمانونه بیا بانونه واجر	ډېر به ووینی یی په زړه که که ته شوی له تن
له درانه خیال راپرپوزه زړه ایله که رب تی پر پرده	که دڅه له تنه پرې کره سعادت دی مخ ته کشیزده
بی گذره گډیره ډېر عالم دی اوبو وری	سه مشغول په هغه کارچی په سولیری دتن بردی

دتهذیب الوجبات له کتاب څخه

څلورم کال دريمه شماره دمیزان ۱۳ د ۱۲۹۴ هـ ش کال

گل موخپل بهار موخپل بستان موخپل دی	شکر شکر باغ موخپل باغبان موخپل دی
لاله خپل ارغوان خپل دامان موخپل دی	سروه خپله بلبل خپل چمن موخپل دی
بزم خپل ساقی موخپله دوران موخپل دی	نشه خپله خمار خپل پیاله موخپله
ځمکه خپله رود موخپل دهقان موخپل دی	کلی خپل بازار موخپل وطن موخپل دی
سپاه خپل رعیت خپل دیوان موخپل دی	شاه موخپل گدامو خپل قاضی موخپل دی
عسکر خپل مفتی خپل زندان موخپل دی	غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی
مدیر خپل اخبار موخپل دوران موخپل دی	شکر شکر بیگانه په میان کې نشته
ژبه خپله قلم خپل بیان موخپل دی	عجب عصر دی افغانه نظر وکړه

مولوي صالح محمد

Pukhto.Net
پښتو

سراج الاخبار در رسم الخط پرتله له اوسنی رسم الخط سره

دسراج الاخبار په پانوکي دپښتو خاص حرفونه نه ليدل کيږي داځکه دهغه وخت په چاپخانه کي دپښتو حرفونه نه وه دت پرځای ت، د ر پرځای ر، د ډ پرځای ډ، ډر پرځای ژ، د بن پرځای ش، دگ پرځای ک او ډر پرځای ز، راغلي دي اوکلمي هم ځينو ځايونوکي پيوستي ليکلي شوي داوسني رسم الخط سره مغايرت لري چه موضوع په لاندي مثالونوکي په ښه ډول سره ليدلای شو:

اوسنی رسم الخط	دسراج الاخبار رسم الخط
له کومه	لکم
ډېر	ډير
مور	مژ-منز-مونک-منک
ځوان	جوان-ځوان
زور	زور
پښتانه	پښتانه
کيږدي	کژدی
شوی	سوی
بي	يه
چي	چه
کي	که
سړی	سړی
لومړی	لمړی
ټول	ټول
مه کړی	مکړی
لږ	لژ
په عالم	پعالم
گوره	گوره
کر مه	کمه
زمونږ	ځمونک-زمنز

اوسنی رسم الخط	دسراج الاخبار رسم الخط	اوسنی رسم الخط	دسراج الاخبار رسم الخط
اخلی	اخلی	خوڙ	خوڙ
ڙڙل	ڙڙل	غڙ	غڙ
کڙ	کڙ	ونروپنه	ونروپنه
دواره	دواره	ورخ	ورخ
هوبنيار	هوبنيار	ترکو	ترکو
هوسيري	استيڙي	لوڙه	لوڙه
کيري	کڙي	کچني	کچني
پنخه	پنزه	رشتيا	رشتيا
خيني	زني	خمکه	خمکه
کبتنه	کشي	خان	زان-خان
زما	خما	گنهگار	کنه گار
غوندي	غندي	خونه	سونه
جغرافيه	جيوگرافي	په دي	پدي
شي	سي	په خيل	پخيل
مور	منز	بي خبر	بيخبر
کي	که	اوسيرم	اوسيرم
برخه	بخره	په ملڪ	پملڪ
خوک	سوک	په کار	پکار
شپون	شپان	پوهيرم	پوهيگم
پادشا	پادشه	ساتندوي	ساتن دوي
کومه	کمه	په ده	پده
خُل	خُل	غٽ	غٽ
خُکه	خُکه	خوان يم	خوانيم
ذکر	سکر	کرم	کم
مو- مي	م ا	ورخ	روز- ورخ
خالي	خالي	خيل	اخيل
نکري	نکي	وموبنه	وموڙه

اوسنی رسم الخط دسراج الاخبار رسم الخط اوسنی رسم الخط دسراج الاخبار رسم

الخط

له تا	لنا	گل	کل
هومره	همره	گرخیدل	گرزیدل
خای	خای	فوخونه	فوجونه
کې	کش	خلمی	زلمی
پښو	خپو	افگار	افکار
رسیری	رسیکې	مه کوی	مکوی
هوسیری	هوسیکې	سترگی	استرگی
لمر	نمر	زړه	زله
کر مه	کمه	خکه	زکه
بنکاره	شکاره	نامه	نام
سپاه	سپه	خبښ	خش
لیکې	لکې	نښلی	نخلی
ثان	سان	هلکان	هلوکان
میره	میره	دوزخ	دوزخ
خه کوی	خیکوی	موز	موژ
خلانده	خلانده	خینی	خینی
خی	خی		

نتیجه

دافغانستان دفرهنگي ژوند په لور تيا کي يوبل عمده عامل داميرحبيب الله خانه په دوره کي دهغو فراريانو راستنيدل وو، چي داميرعبدالرحمن خان له خواتبعيد شوي وو، هغوی هیواد ته له راستنيدو وروسته داذهانوپه تنويرکي ستره ونډه واخيسته او دمعاصرو ادبياتو پر بنسټ ايښودلوکي يي مهم نقش درلود. د دغوکسانوپه ډله کي محمود طرزي او غلام محمد الدين افغان په خاصه توگه د يادوني وړ دي.

دتجدداور وښانتيا دورې ادبيات دملې ارمانو دعرادي په توگه دفرهنگ پر مخ بيولو ته وقف شوي وو. په دې کي شک نشته چي دمعاصر ادب تر څنگ کلاسيک ادب او فلکورې ادب دواړه په خپل قوت پاتي وو. خومعاصر ادب دمحتوي او پيغام ددرلودلو له کبله نور ادبي جريانونه له خپل عنعنوي اهميت څخه وغورځول، معاصر ادب ديوه متعهد اورسالتمند ادب په توگه دټولني په خدمت کي په کار واچول شو، په هيوادکي دمزم من فقر، بيسوادې، اداري فساد، ظلم اوبي عدالتي عموميت، ټول وطن پالونکي اوپرازادۍ مين روښانفکران دي ته وهڅول چي دمنځنيو پيرويو درکود ډله منځه وړلوله پاره حاده مبارزه پيل کړي. ادبيات دخلکود ذهنونو دروښانولودپاره استخدام کړي او ولس دغفلت، بي خبرۍ اوبي تفاوتۍ ددرانه خوبه راوښ کړي، دپښتو ژبي او ادبياتو دپراختيا اوپرمختگ له پاره زمينه برابريده، په همدې وخت کي په لره او بره پښتونخواکي دپرداسي ځوانان موجود وو چي دنويو علمونو او اورو پايي ادب مطالعه يي کړي وه نوادبي ژانرونه او فورمونه يي پيژندلي وو، دخپل خيال داظهار له پاره يي نوي لاري په نښه کړي وې، اودپښتو دلرغوني ادب په پراخه بنسټ يي دپښتو دنني ادب ماني پيل کړه. که څه هم انگرېزي استعمار په ۱۸۹۳ کال کي دديورنډ په تحصيلي کرښي سره دافغانستان دخاوري يوه برخه له اصلي پيکرڅخه بيله کړه، خوويي نشوکولای چي دپښتنو دکيوارمانونو، گډو ارزښتونو اوگډو وياړونو ترمنځ دبيلتانه کرښه وباسي. دفرهنگ په ساحه کي دلته او هلته په يوه وخت کي حرکت پيل شو، ددغه حرکت مخکښان دټولني روښانفکران وو، په افغانستان کي (سراج الاخبار افغانستان (دمولوي عبدالروف کندهاري له خوا (۱۹۰۶) دجنوري په يوولسمه نيټه راوتله خودهدمغي لومړۍ گڼي له خپرېدولو وروسته جريده بنده شوه، ددوهم ځل له پاره (دسراج الاخبار افغانيه) په نامه په (۱۹۱۱) کي محمود طرزي په مديريت او مشري خپره شوه په همدې وختونوکي په لره پښتونخواکي هم دپښتو دمعاصر ادب دپراختياپه لاره کي گامونه پورته شوي وو. په (۱۹۱۰) کي دافغان دجريدې دخپرېدوسره سم په پښتو ادب کي نوي ژانرونه باب شول، اودراحت زاخيلي، فضل محمود، عبدالملک فدا، غوندي ليکوالو اوشاعرانو دمعاصر ادب زري وکړل.

محمود طرزي او عبدالرحمن لودين په سراج الاخبار افغانيه كي دپښتو مضامينو اوشعرونو خپرولوته په اگاهانه توگه پاملرنه اړولې وه، ددغو ټولو اوبښتوسره سره دپښتو غزل محتوی هم په دغه دوره كي تغير كړی دئ او غلام محی الدین افغان لومړنی سړی ووچي په غزل كي يې وطني مسايل ورځای كړه لكه :

زړه زما ډك دی له مینې دوطن
خپل وطن ماته عزیزدی ترخپل تن
هریوگل مي دوطن په ماډپرگران دی
تركشمیره ترپاریسه ترلندن
شیرین خان مي په شیرین وطن فدادي
زه خودارنگه فریاد یمه كوهكن

اخردعادافغان داده ای صاحبه
چي اسلام صاحب دجاه كړي ذوالمنين

مولوي صالح محمد ددي دورې بل تكړه شاعرهم په شعر څه ناڅه ويني كړي دي. ددغي دورې په شعرونو كي دنوی دوران د پيليدوزېری ورکړ شوی دئ ددغي دورې دادب مخکښان او شاعران دادی:

مولوي صالح محمد کندهاری ، غلام محی الدین افغان ، مولوي عبدالواسع کندهاری عبدالعلي مستغني ، عبدالهادي داوي ، سيدمحسن کندهاری ، عبدالسلام ، عبدالرحمن لودين اونور نومونه د یادوني وړ دي.

ددغي دورې په شعرونو كي دوطن مينه ، دخپلواكي جذبات ، داسارت اوبندگي پر ضد ، داعتراض غږ ، دطبیعت دبنسکلا ترسیم ، په ټولنه كي دانسان موقف ، دده دژوند شرایط دپوهې سطح اونور مسايل څرگند شوي دي، داوه دسراج الاخبار هغه خدمت چي پښتو ژبي ته يې كړی دئ. دهغه وخت شاعرانو دخپلي ژبي اوخپل ادب له پاره ډېر هلي ځلي كړي، اونورځلك يې دپښتو ژبي پراختيا اوپرمختيا ته ځيركړي دي دغه ادبي نهضت په خپل وار سره دپښتو ژبي اوادبياتو له پاره لاندي خدمتونه كړي:

۱- پښتانه شاعران اولیکوالان یې هڅولي چې خپلې ژبې او ادبیاتو ته خدمت وکړي او د پښتانه شاعران یې روزلي دي.

۲- سراج الاخبار د افغانستان په ادبیاتو کې یونوی تحول رامنځ ته کړی دی.

۳- دخلکو شعورته یې وده ورکړه او خلک یې دخپل هیواد د ازادۍ او خپلواکۍ داخیستلو او ساتلو له پاره هڅولي دي.

۴- دخلکو په فکري اوښتون کې یې د قدر وړ کارونه ترسره کړي دي .

۵- د پښتو ژبې د پراختیا او علمي کولو له پاره یې ډېرې هلې ځلې کړي د سراج الاخبار په پانوکې د پښتو ژبې اهمیت او ارزښت په ډاگه څرگند شوی او دا څرگنده شوي چې د افغانستان ټول خلک او مختلف قومونه باید پښتو ژبه زده کړي .

۶- پښتو ژبه د ښوونې او روزنې د وزارت په درسي نصاب کې شامله شوه او مولوي صالح محمد ددې دورې ستر شاعر اولیکوال د لومړي ښوونکي په توگه د حبیبي په لیسه کې مقرر شو.

۷- سراج الاخبار د پښتو نظم او نثرته خپله غیر خلاصه کړه او هغوته یې په خپله غبرکې ځای ورکړی دی.

۸- په سراج الاخبار کې نه یوازې د پښتو معاصر ادب پرمختیا کړې بلکې د کلاسیکې دورې شاعران یې معرفی کړي او دهغوی اشعاري نشر کړي دي .

۹- د پښتو ژبې فلکورته یې هم توجه کړې چې ۱،۴ فکلوري مشهور متلونه د غلام محی الدین افغان له خوا په سراج الاخبار کې خپاره شوي دي.

۱۰- د سراج الاخبار په پانوکې شعر د شعر پر ځای پاته نشود چې ددې په وروستی پلان کې دمینی او مین ځای د ژوند د ریښتینو اصولو وینو پوهه، خپلواکي، ملي غرور او نور د افغانستان په هنري ادبیاتو کې رامنځ ته شوه.

کومه د شعرونو ټولگه چې مایه دې کتاب کې راوړې که چیرې نوموړی شعرونه په دقت سره ولوستل شي پورتنی ټول مسایل چې ذکر شول، په ډاگه په دې شعرونو کې لیدل کیږي او پورتنی خبری په اثبات رسوی . په افغانستان کې سراج الاخبار افغانیه په پانوکې په غزل کې دنوښت څرکونه اونویو موضوع گانو ځایونه لیدل کیږي. لکه دخپلواکۍ، پرمختگ، د فکر و نوخپلول او نور. په پیل کې دغه نویوالی له یوډول شعري کمزور یو هم

ڊڪ وو، مثلاً دسراج الاخبار په پانو ڪي دصندلي له پاره (صندلي غزل) په نوم شعر هم ڪنبل شوي، ددغه دوري په شعرونو ڪي دنوي دوران ڊپليڊو زيري ورڪر شوي دي.

په درناوي

اخځليکونه

- ۱- دسراج الاخبار بيلابيلي اته کڼي جریدي
- ۲- دافغان ياد- دکابل پوهنتون — دژبو او ادبياتو پوهنځي- ۱۳۶۳ کال
- ۳- دغلام محي الدين افکار او اثار- دکابل پوهنتون دژبو او ادبياتو پوهنځي
- ۴- دپشتو معاصر ادبيات اوسني دوره پوهنوال ډاکتر زيورالدين
درسي لکچرنوټ ۱۳۵۸ کال

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**